

அறிவின் கனி

27 டிசம்பர் 2014

Asai Rasiah

அப்பா

அவர், பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் கமலாம்பிகை தம்பதிகளின் நான்கு பிள்ளைகளில் கடைக்குட்டி. சிவசாந்தி, திலகவதி, குமரநாயகம் ஆகியோரின் சகோதரர்; பிரெய்ன், ஹேதர் ஆகியோரின் மாமனார்; ஆஷா, அனித்தா ஆகியோரின் பாட்டனார்; எங்களது அப்பா.

அப்பா பிறந்தது கொழும்பில். அவரது பெரும்பாலான காலம் கண்டியிலுள்ள பேராதனையில் தான் கழிந்தது. சிறுவயதில் 'கொழுக்கட்டை' என்ற பட்டப்பெயரால் அழைக்கப்பட்ட அவர் குழப்படிக்குப் பெயர் போனவர். தகப்பனாரின் கழுக்குக் கண்களுக்கு எப்படியாவது தப்பிக்கொண்டு, அவர் செய்த குழப்படிகள் அனந்தம். தானும் தனது தமையன் குமார் அண்ணாவும் சேர்ந்து செய்த குழப்படிகள் பற்றி அவரிடம் நிறையக் கதைகள் இருந்தன. தனது இளமைக்காலம் பல்வேறு விதங்களிலும் ஓர் அற்புதமான காலம் என்று சொல்லுவார். அயல்வீட்டுச் சிறுவர் களுடன் சேர்ந்து கிரிக்கற் விளையாடுவதும் கண்ட கண்ட இடங்களில் சாப்பிடுவதுமாகக் கழிந்தது அந்தக் காலம். தான் அந்தக் காலத்தில் மிகச் சிறந்த வேகப் பந்து வீச்சாளராக இருந்ததாகச் சொல்லுவார். எங்களுக்கு இவற்றை நம்ப முடியாமல் இருக்கும். தனது நண்பர்களுடன் சேர்ந்து தனது ஆசிரியர்களை தாங்கள் அழவைக்கும் அளவுக்குப் புண்படுத்திய கதைகளை ஒருவிதப் பெருமிதத்துடன் எங்களிடம் சொல்லுவார். அந்த நண்பர்களில் சிலர் இங்கே எங்களுடன் இருக்கிறார்கள். அவர்களது பழைய ஞாபகங்கள் இப்போது கற்பனை செய்யக்கூட முடியாதவையாக இருக்கும். அவர்களோ அவரது ஆசிரியர்களோ அவர் பின்னாளில் தனது வாழ்வையே கல்விக்காக அர்ப்பணிக்கப் போகிற ஒருவராக வருவார் என்றெல்லாம் கற்பனை கூடச் செய்திருக்க மாட்டார்கள்.

அவர் தனது சிறுபராயம் தாண்டி வளர்ந்துவரும் போதே தனக் குரிய பாதையில், தனது எதிர்காலம் எப்படி இருக்கப் போகிறது என்ற அனுமானத்துடன் வளர்ந்து வந்திருக்கிறார் என்று தோன்றுகிறது. அவரது இளமைக்காலம் பல துயரங்களையும் இழப்புக்களையும் கொண்டதாக இருந்திருக்கிறது ஆனால். அவர் அந்த இழப்புகளிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளத் தன்னைப் பழக்கப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். விஞ்ஞான பூர்வமான கல்வியைப் பெரிதாக மதிக்கின்ற ஒரு சமூகத்தில் அவருடைய ஆற்றல் பெரிதும் மொழியிலும் இலக்கியத்திலுமே இருப்பது விரைவிலேயே அடையாளம் காணப்பட்டு விடுகிறது. பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் ஒருவரின் மகன் என்ற முறையில் இது ஒன்றும் ஆச்சரியத்துக்குரிய விடயம் இல்லைதான். அவரது தந்தையார் இன்றுவரை பல மாணவ சந்ததியினருக்கு - ஆதர்சமாக இருந்துவரும் 'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' என்ற வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நூலை எழுதியவர்.

அவரது குடும்பச் சூழலும் கல்வியாளர்கள் நிறைந்த சமூகத்தில் வளர்ந்ததும் தந்தையாரின் இலக்கிய விமர்சனங்களும் அவரை இலக்கியத்தின் பால் ஆர்வம் கொள்ளச் செய்திருந்தன. அவர் தனது கல்வியை ஆங்கிலத்தில் தொடரவிருப்பினார். இந்தக் காலத்தில் தான் அவர் எங்கள் அம்மாவைச் சந்திக்கிறார். அந்தச்

சங்கரி கனகநாயகம்:

செல்வாவின் மகள்.
மருத்துவராகப் பணியாற்றுகிறார்.

ஜெகன் கனகநாயகம்:

செல்வாவின் மகன்.

பொறியியலாளர்.

முகாமைத்துவ ஆலோசகர்.

சந்திப்பில் உருவான நட்பு பின்வந்த நாற்பது ஆண்டுகளுக்குத் தொடரப்போகிற, அவர்களை இணைத்துவைக்கிற உறவாகப் பரிணமிக்கிறது. அவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஒரு ஆங்கிலப் பேராசிரியராகப் பதவியேற்கிறார். தனது கலாநிதிப் பட்டப் படிப்புக்காக பொது நலவாய அமைப்பின் (கொமன் வெல்த்) புலமைப் பரிசில் கிடைத்து, கனடாவிலுள்ள பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்திற்கு வரும்வரை அவர் அப்பதவியிலேயே இருந்தார். கலாநிதிப் பட்டம் பெற்ற அவர் ரொறன்ரோ பல்கலைக்

சங்கரி கனகநாயகம் ஜெகன் கனகநாயகம்

கழகத்தில் ஆங்கிலப் பேராசிரியராகப் பதவியேற்பதுடன் அவரது பெருமைக்கும் கௌரவத்துக்குமுரிய பணிகள் ஆரம்பமாகின்றன. பின்காலனித்துவ கோட்பாடுகள் மற்றும் தென்னாசிய கல்வி-களுக்கான வழிகாட்டி, எழுத்தாளர், விமர்சகர், தென்னாசிய கற்கைகளுக்கான நிலையத்தின் பணிப்பாளர், தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் நிறுவன உறுப்பினர், ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் தமிழ் கல்வியியல் மாநாடுகளின் அமைப்பாளர், சமூக வழிகாட்டி என்ற பெருமைக்குரிய பல பொறுப்புக்களை ஏற்றுப் பணியாற்றத் தொடங்குகிறார்.

உலகெங்கும் வாழ்கின்ற கல்விச் சமூகத்திடமிருந்து எங்களுக்கு வந்துகொண்டிருக்கும் செய்திகள் எமக்கு அமைதியளிப்பனவாக உள்ளன. அவரை தலைவர், தத்துவஞானி, வழிகாட்டி, ஆலோசகர், வெவ்வேறு உலகங்களைச் சேர்ந்தவர்களை ஒன்றிணைத்தவர், தனித்துவமும் திறமையும் மிக்க புலமையாளர் மற்றும் உலகம் முழுவதிலுமான, தென்னாசிய ஆங்கில எழுத்துகள் பற்றிய பின்காலனித்துவ ஆய்வுக்கான வழிகாட்டி என்றெல்லாம் அவை கூறுகின்றன. உயர்ந்த புலமைத்துவம் என்பது அதி உன்னதம் வாய்ந்தது என்றும் அத்தகைய ஆற்றல் பெற்ற கலைஞர்களை அடையாளம் காண்பதும் அங்கீகரிப்பதிலும் அவர்கள் எந்தப் பின்னணியை, அரசியலை, எத்தகைய அபிலாசைகளைக் கொண்டவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களது படைப்புக்களை உலகின் கண்களுக்கு தெரியப்படுத்த வேண்டும் என்பதிலும் அவர் உறுதியாக இருந்தார்.

எங்கள் அப்பா பலருக்கும் பலவிதமானவராக இருந்திருக்கிறார். ஆனால் இந்த மண்டபத்தில் இருப்பவர்களுக்கு அவர் ஓர் அன்புக்குரியவர், அன்புக்குரிய நண்பர். அவருக்குத் தங்களது

இறுதி மரியாதையை செலுத்த வந்துள்ள எண்ணற்ற நண்பர்கள் அவரது கல்வித்துறைசார் சாதனைகள் பற்றி எதுவும் அறிந்திருக்க வில்லை என்றார்கள். அவரது அன்புக்குரிய நண்பர் ஒருவர் எமது தந்தையார் தமக்கு தமிழில் அனுப்பியிருந்த ஒரு செய்தியை எமக்கு அனுப்பியிருந்தார். திருக்குறளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ‘உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு’ என்ற குறள் அது.

பலருக்கு அவர் ஒரு கல்வியாளர், ஒரு புலமையாளர், ஒரு நண்பர். எங்களுக்கு அவர் எங்கள் தந்தை அல்லது அவரை நாம் அழைக்கும் ‘அப்பா’. அவர் எங்களது வாழ்வின் ஒவ்வொரு திருப்பத்திலும் எங்களுடன் இருந்தார். எங்களிடம் இருப்பவை எல்லாம் அவர் எங்களுக்குத் தந்தவையே. எங்களுக்காக தன்னைத் தியாகம் செய்து நாங்கள் இன்று இருக்கும் நிலைக்கு எங்களைக் கொண்டுவந்தவர் அவர். எப்படி நன்மக்களாக இருப்பது என்பதை அவர் எங்களுக்குக் கற்பித்தார். மற்றவர்களைப் பற்றி எப்போதும் முதலில் சிந்திக்கும் படியும் எங்களிடம் இருப்பவற்றிற்கு நாம் நன்றியுடன் இருக்க வேண்டும் என்றும் எங்களுக்குச் சொல்லித் தந்தார். எங்களுடைய சொந்த முடிவுகளை நாங்களே எடுப்பதற்குரிய தைரியத்தை அவர் எங்களுக்கு வழங்கினார்.

**பலருக்கு அவர் ஒரு கல்வியாளர்,
ஒரு புலமையாளர், ஒரு நண்பர்.
எங்களுக்கு, அவர் எங்கள் தந்தை
அல்லது நாம் அழைக்கும் ‘அப்பா’.
அவர் எங்களது வாழ்வின்
ஒவ்வொரு திருப்பத்திலும்
எங்களுடன் இருந்தார்.**

எங்கள் முடிவுகளை நாமே விமர்சனபூர்வமாக சிந்தித்துப் பரிசீலனை செய்ய அவர் உற்சாகப் படுத்தினார் அத்துடன் நாம் நெருக்கடியான சந்தர்ப்பங்களுடாகப் பயணிக்கின்ற வேளைகளில் அவர் எங்களுக்கு ஒத்தாசையாக இருந்தார். அவர் எங்களை நாங்கள் நம்பவேண்டும், எங்களுக்கு எது சரியெனப் படுகிறதோ அதைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார்.

அவரது மகனாக, நான் ஒரு சிறுவனாக இருக்கும் போது, எமது வாழ்க்கைத் தேவைக்காக அவர் என்ன செய்தார் என்பது பற்றியோ, அவரது கல்வித் துறைசார் சாதனைகள் என்ன என்பது பற்றியோ எதுவும் எனக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. ஆனால் எனக்கு அவர் எல்லாமாக இருந்தார். எனக்கு ஏதாவது உதவி தேவைப்படும் போதும் ஆலோசனைகள் தேவைப்படும் போதும் நான் அவரிடம் தான் செல்வேன். அவர் தனது வேலைகளுக்கிடையில் என்னைக் கால்பந்தாட்டப் பயிற்சிக்கு கூட்டிச் செல்வதற்கு நேரத்தை ஒதுக்கிவைத்திருப்பார். எனது விளையாட்டு நிகழ்வுகளுக்கு தவறாமல் வருகைதருவார். எனது வீட்டு வேலைகளில் உதவுவார். நான் வளர்ந்தபின் வீட்டிலுள்ள வேலைகளுக்கான ஒரு பட்டியலைத் தயாரித்துக் கொண்டு இருவருமாகச் செய்வோம். இந்த வேலைகள் அவை எங்கள் வீட்டின் நிலக்கீழ்

அறையை நிர்மாணிப்பதோ காரில் பழுதுபார்ப்பதோ, தோட்டத்தில் வேலை செய்வதோ, கிறிஸ்மஸ் அலங்காரங்கள் செய்வதோ, அல்லது எங்கள் வாராந்தச் சடங்குகளான ‘ஹோம் டிப்போ, கனடியன் ரயர்’ கடைகளுக்கு செல்வதோ எல்லாவற்றிலும் நான் அவருடன் சேர்ந்து விருப்பத்துடனும் சந்தோசத்துடனும் பங்கெடுத்ததை நினைவு கூர்கிறேன். இந்தக் கணங்கள் தான் எனது அப்பாவை மிக அதிகமாக எனக்கு ஞாபகப்படுத்துகிற கணங்கள். இந்த கணங்கள் தான் அப்பாவும் நானும் ஒருவருக்கு ஒருவர் மிக நெருக்கமாக இருந்த கணங்கள்.

அப்பா கனடா வந்தகாலம் அவரது சொந்த நாடு பெரும் கொந்தளிப்பில் ஆழ்ந்திருந்த காலம். ஓர் இலங்கைத் தமிழராக இருப்பது அவருக்கு முக்கியமான பெருமீதம் நிறைந்த அடையாளமாக இருந்தது. கனடா அவரது நாடாக மாறியதுடன் அவரது அடையாளமாகவும் மாறியது. அவரது சொந்த வீட்டுக்கு போவதோ, அதை அடையாளம் காண்பதோ முடியாது போன ஒரு சூழலில் அவரை அரவணைத்துக் கொண்டது கனடா. அவருக்கும் அவரது குடும்பத்திற்கும் வழங்கிய வாய்ப்புக்காக அவர் எப்போதும் கனடாவுக்கு நன்றியுள்ளவராக இருந்தார். கனடிய பிரபுத்துவ கழகத்தில் (Royal Society of Canada) அவர் இணைத்துக் கொள்ளப்படுகின்ற அதியுயர் கௌரவத்தை அண்மையில் அவர் பெற்றுக்கொண்டபோது, அத்தகைய வாய்ப்புக் கிடைப்பதற்கேற்ற ஒரு சமூகத்தில் தான் வாழ்ந்ததற்கான தனது பெருமையையும் பெருமகிழ்ச்சியையும் அவர் வெளிப்படுத்தியிருந்தார். அவர் தனது கனடிய அடையாளத்தை தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டார். அப்பா வடக்கில்போய் முகாமிட்டுத் தங்குவதை விரும்புவர் என்பதையும் ஹொக்கி விளையாட்டின் ஒரு ஆர்வமிக்க விசிறி என்பதையும் அறிந்தால் பலருக்கு அது வியப்பாக இருக்கலாம். அவர் ஒவ்வொரு Maple Leafs மற்றும் Toronto Raptors விளையாட்டுக்களையும் தான் பின்பு பார்ப்பதற்காக அவை ஒளிபரப்பாகுகையில் ஒளிப்பதிவு செய்து கொள்வார். பின்னர் இரவுகளில் அவற்றைப் பார்த்துவிட்டு என்னிடம். ‘இந்த முழு அணியையும் கலைத்துவிட வேண்டும்’ என்று சொல்வார். தனது பிறந்த நாட்டிலிருந்து நீண்ட தூரத்திலிருக்கும் ஒரு நாட்டிற்கு வந்து அங்கே தங்களை ஒரு தலைசிறந்த புலமையாளராக ஆக்கிக்கொண்டார். தனது பிள்ளைகளையும் பேரப்பிள்ளைகளையும் வளர்த்துவிட்டார். இதன் மூலமாக பெருமைப்படக்கூடிய ஒரு வாழ்க்கையை அவர் கட்டியெழுப்பியிருந்தார்.

அவரது மனைவிக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் பேரக் குழந்தைகட்கும் அவர் மிகச் சாதாரணமாக எல்லாமாக இருந்தார். அவர் எங்கள் எல்லோருக்கும் ஒரு மையமாக, ஓர் இணைப்புச் சரமாக இருந்தார். அப்பா சில ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழில் ஓர் அழகான பந்தியை எனக்கு மேற்கோள் காட்டியிருந்தார். இப்போது எவ்வளவோ, முயன்றும் அந்த வரிகளை எனக்கு நினைவுக்குள் கொண்டு வர முடியவில்லை. ஆனால் அவர் என்ன சொன்னார் என்பது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. ஒரு கவிஞர் அன்பையும் கழுத்தில் அணியும் ஒரு மணியாரத்தையும் ஒப்பிட்டுச் சொன்னதைத்தான் அவர் சொன்னார். அந்த மணியாரம் கழுத்தில் போடப்பட்டதும். அதைச் சுற்றியிருந்து அதற்கேற்றவிதத்தில் மாறிக்கொண்டும் அதன் ஒரு பகுதியாகியும் அதிலிருந்து கழற்றும் வரை அப்படியே இருப்பது போல தான் அன்பும் என்று அவர் விளக்கினார். அவருக்கு இந்த வரிகள் முக்கியமானதாகத் தோன்றியதற்குக் காரணம் உண்டு. ஆம், அவர் அப்படித்தான் எம்முடன் இருந்தார்!

**தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு:
எஸ்.கே. விக்னேஸ்வரன்**

அறிவின் கனி

‘நிலத்தையும் காலத்தையும்
வென்ற
ஆகாயத் தாமரைகள் போல அலைந்தாலும்
சிறகுகள் வலிமை பெற்றன

....
அன்பைப் பிழிந்தெடுத்த
உயிர் உனக்கு
...
தீயை மிதிக்கலாம்
காற்றை எதிர்க்கலாம்
வாழ்க்கையை இழக்க முடியாது’
...

எனது நெடுநாளைய நண்பர், இலங்கையின் பெண் விடுதலை அமைப்புக்களின் பெரும் உந்து விசையாக அமைந்த சனிலா அபேசேகரா. அவருடைய இழப்பில் விளைந்த பெருந்துயரில் நான் எழுதிய கவிதையின் சிலவரிகளே மேலுள்ளவை. தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்துக்குச் செல்வா மொழிபெயர்த்த கடைசிக் கவிதை பெரும்பாலும் இதுவாகத்தான் இருக்க வேண்டும். கவிதையை அவரிடம் மொழிபெயர்ப்புக்காக அனுப்பியபோது மாலை எட்டுமணி இருக்கும். கோடை காலம் என்பதால் வெய்யிலும் பகலும் ஒளிமயமாக இருந்தன. கவிதையைத் திருப்பித் திருப்பி வாசித்து, மொழிபெயர்த்ததும் மிகவும் கலங்கிப் போய்விட்டார் செல்வா. கவிதையைத் தமிழிலும் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பிலும் தனது வாழ்க்கைத் துணையான திருமகளுக்கு வாசித்துக் காட்டுகிறார். அன்று நள்ளிரவில் தொலைபேசியில் என்னை அழைத்துத் துயரத்தில் பங்கு கொண்டார். ஆற்ற முடியாத எண்ணற்ற துயர்களுள் அதுவும் ஒன்றாக எனது வாழ்க்கையில் கலந்து விட்டது.

கடந்த பல ஆண்டுகளாக நள்ளிரவிலும் மிக அதிகாலையிலும் ஈழத்திலிருந்து அவலத்தையும் சாவையும் காவி வந்த தொலை பேசி அழைப்புக்கள் ஒரு வகையில் எமக்குப் பழக்கமானவை தான். பின்னர் பல சந்தர்ப்பங்களில் தொலைபேசிக் குறுஞ்செய்திகளும் மின்னஞ்சல்களும் அவற்றோடு சேர்ந்து கொண்டு விட்டன. எனினும் நவம்பர் மாதம் 22ம் தேதி அதிகாலை ஒரு மணிக்குத் திருமகளின் தங்கையின் கணவர் தயாளன் வினியெக் நகரில் இருந்து அவசரமாக அனுப்பிய மின்னஞ்சலுக்கு முகம் கொடுக்க நான் தயாராக இருக்கவில்லை. ‘செல்வா கனகநாயகம் இறந்து விட்டார். உடனே என்னை அழையுங்கள்’.

கனடாவில் பல்கலைக்கழகக் கல்விப்புலம் சார்ந்த புலமையாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் அதி உயர்ந்த மதிப்பளிப்பான Royal Society of Canada (RSC) வின் சிறப்புரிமையைப் பெற்று, அதனை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் அனைவரும் கலந்து கொண்ட மாபெரும் விருது விழாவில் பங்கெடுத்து விட்டுத் தங்கியிருந்த விடுதி அறைக்குத் திரும்பும் வழியில் அவருடைய நல்லிதயம் திடீரென்று நின்று போய்விட்டது. கனிவும் கனமும் கனவுகளும் நிறைந்திருந்த ஒரு புலமையாளன் இனி எம்மோடு இல்லை. அகால மரணங்களுக்குப் பழக்கப்பட்டுப்போன எமக்கு செல்வாவின் சடுதியான காலம் தப்பிய இறப்பு புதிய வகையில் ஒரு பெருவலியை

ஏற்படுத்தி விட்டிருக்கிறது. ‘காயங்களை ஆற்றும் மந்திரக்கார மருத்துவன் காலம்’ என்று பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கவிஞர் ஊர்வசி எழுதியதை இப்போது நம்ப முடியுமா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

செல்வாவின் இளம் பருவம் பேராதனையிலும் கொழும்பிலுமே கழிந்தது. அவருடைய அப்பா புகழ் பெற்ற தமிழ்ப் பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம். பேராசிரியர் செல்வநாயகத்திடமும் தமிழும் தமிழ் இலக்கிய வரலாறும் கற்றுத் தேறிய பெரும் மரபு ஒன்று ஈழத்தில் உள்ளது. ஆங்கிலத்திலும் ஆங்கில இலக்கியத்திலும் பட்டம் பெற்றவர் செல்வா. பட்டம் பெற்ற பிற்பாடு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். முனைவர் பட்ட ஆய்வுக்காகக் கனடாவின் பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாப் பல்கலைக் கழகத்துக்குப் புலமைப் பரிசில் பெற்று வந்தார். முனைவர் பட்டம் பெறுவதற்காக அவர் ஆய்வு செய்த துறைகள் தென்னாசியாவினதும் தென் கிழக்காசியாவினதும் ஆங்கில இலக்கியங்கள், பின் காலனித்துவ இலக்கியக் கோட்பாடுகள். புலம் பெயர் இலக்கியமும் மொழி பெயர்ப்பியலும் அவருக்கு இணக்கமான துறையாகப் பின்னர் இணைந்துவிட்டன.

சேரன்

முனைவர் பட்டம் பெற்ற பிற்பாடு ரொறன்ரோப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆங்கிலத் துறையில் பேராசிரியராக இணைந்து கொண்டார். ரொறன்ரோ பல்கலைக் கழகத்தின் ட்ரினிட்டி கல்லூரியில்தான் செல்வாவின் அலுவலகம் அமைந்திருந்தது. ட்ரினிட்டிக் கல்லூரி பழமை வாய்ந்தது. எனினும் கிறிஸ்தவப் பழமையும் காலனித்துவ மரபும் இறுக்கமாக வாய்க்கப் பெற்றது. அங்கே பின் காலனித்துவம், ‘முன்றாம் உலக’ இலக்கியங்கள் படிப்பிப்பது என்பது ஒரு திரிசங்கு சொர்க்கம் போல என்று செல்வா அடிக்கடி சொல்வார். இறக்கும் வரையில் அதுதான் அவருடைய வேலைத்தலம். அப்பல்கலைக்கழகத்தின் தென்னாசியக் கற்கைகளுக்கான நிறுவனத்தின் பணிப்பாளராகப் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றினார்.

அவருடைய ஆய்வுத்துறை சார்ந்து தொடர்ச்சியாகக் கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் வெளியிட்டு வந்தார். அச்சில் வந்துள்ள அவரது நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் பார்ப்பவர்களுக்கு மலைப்பு ஏற்படும். திட்டமிடலும் ஒழுங்கும் துரிதமும் அவருடைய சிறப்பான பாணி. இலக்கிய வரலாற்றையும் அதையொட்டிய சமூக வரலாற்றையும் ஆய்வு செய்வது அவருக்கு மிகவும் உவப்பானது. இலக்கிய வரலாற்றைப் பற்றிய ஆய்வுகளில் புதிய முறையியலையும் புதிய பார்வைகளையும் செல்வா கொண்டு வந்தார். கடந்த சில ஆண்டுகளாக அவர் ஆய்வு செய்த இன்னொரு முக்கியமான துறை மொழிபெயர்ப்பியலாகும்.

சங்க காலக் கவிதைகளை மொழி பெயர்ப்பதற்கும் சமகாலக்

கவிதைகளை மொழிபெயர்ப்பதற்கும் எத்தகைய வேறுபாடுகள் இருக்க முடியும்? வெறுமனே கல்விப்புலத் தேவைகளுக்கு மட்டுமே செய்யப்படுகிற மொழி பெயர்ப்புகளுக்கு எவ்வளவு தூரம் அழகியல் வலு இருக்க முடியும்? மரபினதும் பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சியிலும் அக்கறை கொள்பவர்கள்தான் செவ்வியல் இலக்கியங்களை

அவர் தனது கட்டுரைகளில் அடிக்கடி எழுப்பி வந்திருக்கிறார்.

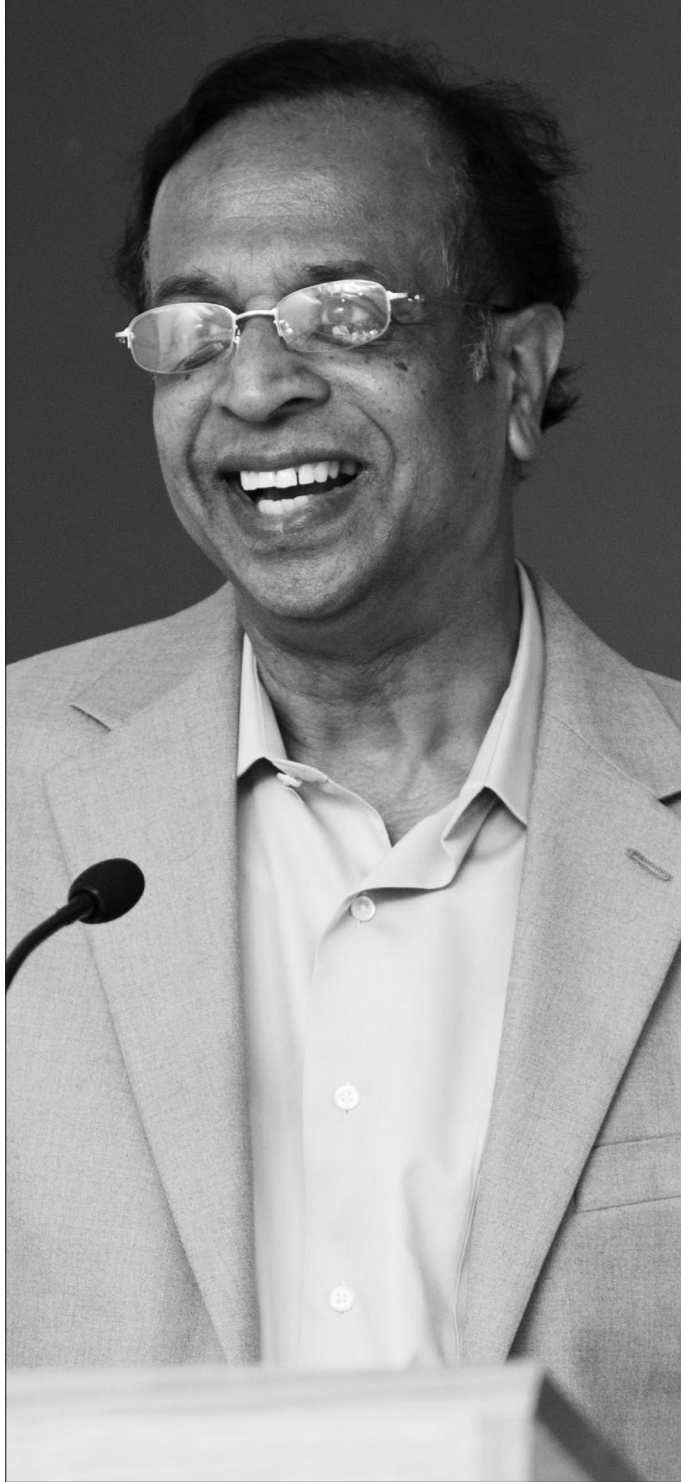
சங்க இலக்கியமான நெடுநல்வாடையை அவர் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார் என்பதற்கும் ஏனைய சங்க இலக்கியங்களை விட்டு விட்டு நெடுநல்வாடையை அவர் ஏன் தேர்ந்தெடுத்தார் என்பதற்கும் அவர் தரும் விளக்கம் சிறப்பானது.

சங்க இலக்கியத்தின் இயல்பு மாற்றத்துக்கும் தளமாற்றத்துக்குமான ஒரு குறியீடாக நெடுநல்வாடையைச் செல்வா கருதுகிறார். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும் முக்கியமான திருப்பு முனையாக நெடுநல்வாடையை அவர் முன்வைக்கிறார். நெடுநல்வாடையில் அகத்திணையும் புறத்திணையும் மயங்குவது மட்டுமல்ல இதன் காரணம். நெடுநல்வாடை படைக்கப்பட்ட காலமும் சூழலும் நெடுநல்வாடையின் கவிதையியலும் அது வரை சங்கக் கவிதை களுக்கு இருந்து வந்த வகைப்பாடுகளை மீறிப் போய்விட்டன என்று செல்வா எழுதுகின்றார். பாடல் சார்ந்த செப்பல் ஓசைக் கவிதை முறையில் இருந்து எடுத்துரைப்பு முறையான கவிதைக்குச் சங்க காலக் கவிதைகள் மாற்றம் பெறுவதன் முதல் படியை நெடுநல்வாடையே இனங்காட்டுகிறது என்பது செல்வாவின் கருத்து. நெடுநல்வாடையின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும் செல்வா அந்த மொழிபெயர்ப்புக்கு எழுதியிருக்கும் விரிவான முன்னுரையும் வெளியாகிற போது புதிய விவாதங்களுக்கும் சங்க இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பியல் பற்றிய ஆக்க பூர்வமான உரையாடல்களுக்கும் அது வழிவகுக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாகப் போர், இனப்படுகொலை, பேரழிவு பற்றிய பல ஈழக்கவிதைகளை செல்வா மொழி பெயர்த்து வந்துள்ளார். இந்தக் கவிதைகளுக்கு இலக்கிய வரலாற்றில் என்ன இடம் உள்ளது? 'அழகியல்' என்பதை எந்த வகையில் எந்த அர்த்தத்தில் இத்தகைய கவிதைகளை மொழிபெயர்க்கும் போதும் திறனாய்வு செய்யும் போதும் பயன்படுத்துவது? ஓட்டு மனக் காயத்துக்கு' இலக்கியத்தின் பதில்தான் என்ன? என்ற கேள்விகளே அவரை இறுதி நாட்களில் மிகவும் சஞ்சலத்துக்குள்ளாக்கியிருந்தன. எனது 'காடாற்று' கவிதைகளின் மொழி பெயர்ப்பின் போது அவர் பட்ட துயரம் நான் அறிவேன்.

புதிய மாணவர்களுக்கு அவர் தன்னை அறிமுகப் படுத்தும் பாங்கு அலாதியானது. "எனக்குப் பெயர் செல்வா கனகநாயகம். கனகநாயகம் என்ற பெயர் உங்களில் பலருக்கு உச்சரிக்கக் கடினமாக இருக்கும். எனவே என்னை நீங்கள் செல்வா என அழைக்கலாம். பேராசிரியர் செல்வா என்றும் அழைக்கலாம் ஆனால் தப்பித் தவறியும் பேராசிரியர் கே. என அழைக்க வேண்டாம். ஏனெனில் அதனை விட கா.பகாத் தனமானது வேறொன்றும் இல்லை." என்று அவர் சொல்வது வழக்கம்.

காலனித்துவத்தில் ஊறிய Royal Society of Canadaவின் சிறப்புரிமையாளராகத் தேர்வு பெற்ற செல்வா பின்காலனித்துவக் கற்கை களிலும் கோட்பாட்டிலும் துறை போனவர் என்ற முரண் நகைக்கு அப்பால் விழா நடந்த அன்றே செல்வா சடுதியாக இறந்து போனமை துயர் செறிந்த கா.பகாத் தனமான-தாகவே (Kafkaseque) தோன்றுகிறது.

மொழி பெயர்ப்பதில் நாட்டம் கொள்கிறார்களா? மொழி பெயர்ப்புக்கள் மூலம் அறிவு வளத்தை நாங்கள் பெருக்கிக் கொள்கிறோம் என்பது உண்மையானாலும் மொழிபெயர்ப்பு என்ற செயல்பாட்டுக்குள் எவ்வாறு அதிகாரம் துலங்குகிறது? போன்ற கேள்விகளை

cheran@thaiivedu.com

நான் இங்கே இல்லை

முதலில் அவர் அந்தச் செய்தியை சொன்னது என்னிடம் தான். Fellow of the Royal Society of Canada விருது அங்கீகாரம் அவருக்கு கிடைத்திருந்தது. அந்தக் கடிதத்தையும் எனக்கு அனுப்பியிருந்தார். அது பற்றி பெருமையாக மற்றவர்களிடம் பகிர்ந்துகொள்ள அவர் தயங்கினார். கனடாவில் ஒரு கல்வியாளருக்கு கிடைக்கக்கூடிய ஆகப் பெரிய கௌரவம் இது. இந்தக் கௌரவம் முதன்முறையாக ஓர் இலங்கைத் தமிழருக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

‘வாழ்த்துக்கள்’ என்றேன்.

‘ஓரேயொரு பிரச்சினைதான்’ என்றார்.

‘என்ன?’

‘இந்த விழாவுக்கு கியூபெக் சிட்டிக்கு போகவேண்டும். விழாவுக்கு அணிவதற்காக பிரத்தியேக உடை வாடகைக்கு எடுக்கவேண்டும். ஒருநாள் வாடகை 600 டொலர்’ என்றார்.

அவர் என்னிடம் விளையாடுகிறாரா தெரியவில்லை. அப்படி விளையாடுகிறவர் அல்ல அவர்.

‘நிச்சயம் போகவேண்டும். உங்களுக்காக இல்லாவிட்டாலும் எங்களுக்காக போகவேண்டும். இது உங்களுக்கு மட்டும் கிடைத்த கௌரவமில்லை. தமிழர்களுக்கு கிடைத்த கௌரவம் அல்லவா?’ என்றேன்.

செல்வா கனகநாயகம் பல வருடங்கள் ரொறன்ரோ பல்கலைக் கழகத்தில் ஆங்கிலப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர். அத்துடன்

அ. முத்துலிங்கம்

தெற்காசிய கற்கை மையத்தின் இயக்குநர். கடந்த ஏழு வருடங்களாக ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தின் சார்பாக வருடாவருடம் தமிழ் ஆய்வுகளையும் கருத்தரங்குகளையும் நடத்துவதில் முதன்மையாக இருந்தவர். கனடா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் நிறுவனர்களில் ஒருவராகவும் அதன் தலைவராகவும் 15 வருடங்கள் அந்த அமைப்பை வெற்றிகரமாக நடத்தியவர். ஆய்வுக் கட்டுரை நூல்கள், மொழிபெயர்ப்புகள் தொகுப்புகள் என 13 நூல்களை இதுவரை வெளியிட்டுள்ளார். ஆய்வாளர், எழுத்தாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர் என பன்முக ஆளுமை கொண்டவர். இவர் தொகுத்து தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம் சார்பாக சமீபத்தில் வெளியிட்ட In Our Translated World, 78 சமகால உலகத் தமிழ் கவிதைகளின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாகும். இந்த நூலுக்கு உலகளாவிய விதத்தில் சிறப்பான பல விமர்சனங்கள் ஊடகங்களில் வெளியாகியிருந்தன.

செல்வாவும் அவருடைய மனைவியும் கியூபெக் சிட்டியில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட விருது விழாவுக்கு வெள்ளிக்கிழமை 21 நவம்பர்

2014 அன்று புறப்பட்டார்கள். சனிக்கிழமை காலை விருது விழா. அதிலே ஒரு விசயம் அவர்களுக்கு புதுமையாக இருந்தது. இரண்டு விருது மண்டபங்கள் ஒரே மாதிரி அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. ஒன்றிலே ஒத்திகை நடந்தது. அடுத்ததில் நிசமான விருது வழங்கல் நடைபெற்றது. விழா முன்று மணி நேரம் நடந்து முடிந்து அவர்கள் கிளம்பியபோது நடந்த ஒரு சம்பவம் கணவன் மனைவி இருவரையும் சற்று கலங்கடித்தது. ஆனால் ஒருவருக்கு ஒருவர் அதைக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

ஓய்வு பெற்ற கனடிய பேராசிரியர் ஒருவர் அவசரமாக அவர்களை நோக்கி வந்து கைகொடுத்தார்.

‘வாழ்த்துக்கள். நாங்கள் பல வருடங்கள் முன்பாக சந்தித்திருக்கிறோம்.’

‘அப்படியா? நல்லது.’

‘அப்பொழுது நீங்கள் ஒன்று சொன்னீர்கள். உங்கள் சந்ததியில் எல்லோருமே முதுமை வரமுன்னரே இறந்துவிடுகின்றனர் என்று. ஞாபகம் இருக்கிறதா?’

‘இல்லையே.’

‘உங்கள் வயது என்ன?’

‘62.’

‘ஓ, உங்களுக்கும் வயது நெருங்கிவிட்டது.’

இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லிவிட்டு அவர் மறைந்துவிட்டார்.

மிகச் சிறப்பாக நடந்த விழா முடிந்து வெளியே வந்த தம்பதிகளின் உற்சாகம் சட்டென்று குறைந்துவிட்டது. இருவரும் காரிலே மொன்றியல் நகரத்துக்கு புறப்பட்டார்கள். 3 மணி நேரப் பயணம் அது. விருது கிடைத்த சந்தோசத்தில் அவர்கள் கலகலப்பாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் பெரும் மௌனமே சூழ்ந்தது.

‘பாட்டுக் கேட்போமா?’ என்றார் மனைவி. செல்வா ‘அது நல்ல யோசனை. நல்ல பாட்டாய் தெரிவுசெய்து போடும்’ என்றார். திருமகள் தெரிவு செய்த பாடல்கள் பயணத்தை உற்சாகப் படுத்தியது. எல்லாமே 20, 30 வருடத்திற்கு முந்திய சினிமா பாடல்கள். அவர்கள் இளமையை மறுபடியும் நினைவூட்டின. திடீரென்று அவர்கள் இருவருக்கும் பிடித்த பாடல் ஒன்று ஒலித்தது. மணமுடித்த புதிதில் அடிக்கடி கேட்டு மகிழ்ந்த பாடல். வியட்நாம் வீடு படத்தில் எம்.எஸ். விஸ்வநாதன் இசையில் டி.எம். சௌந்தரராஜன் பாடியது. பாடலை பாரதியின் வரிகளில் ஆரம்பித்து கண்ணதாசன் எழுதியிருப்பார்.

‘உன் கண்ணில் நீர் வழிந்தால்
என் நெஞ்சில் உதிரம் கொட்டுதடி
என் கண்ணில் பாவை அன்றோ
கண்ணம்மா என்னுயிர் நினைதன்றோ.’

இருவரும் பழைய நினைவுகளில் மூழ்கினர். சிவாஜி கணேசன் பிரஸ்ஜெ பத்மநாபனாக நடிப்பார். பத்மினி அவருடைய மனைவி. அந்தப் படத்தை இருவரும் சேர்ந்து பார்த்த நினைப்பு.

‘என் தேவையை யார் அறிவார்
உன்னைப்போல்
தெய்வம் ஒன்றே அறியும்.’

இந்த வரிகள் வந்தபோது இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்த

னர். திருமகள் கேட்டார் ‘படத்தின் இறுதியில் யார் சாகிறார்கள்?’ செல்வா சொன்னார் ‘கணவன்தான் சாகிறார்.’

செல்வா இரக்க குணம் உடையவர். இளகிய மனம் கொண்ட பண்பாளர். சுடுசொல் பேசியே அறியாதவர். இது எல்லோருக்கும் தெரியும். நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களின் பெற்றோர்களை அவர் சந்தித்திருக்கிறார். அந்த மாணவர்களுடன் பேசி அவர்களை நல்வழிப்படுத்தியிருக்கிறார். இருப்பினும் அவருடைய மனித நேயத்தின் ஆழத்தை திருமகள் அறிந்த அளவுக்கு பலர் அறிய வில்லை.

செல்வா, கனடாவின் பல பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகளுக்கு ஒப்புதல் அளிப்பதற்காக

பயணித்திருக்கிறார். சிலவேளைகளில் பிறநாடுகளுக்கும் பயணம் செய்யவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு மாதம் முன்பு ஐஸ்லாந்து பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து அவருக்கு அழைப்பு வந்தது. அவர் போகாவிட்டால் பல வருடங்களாக முனைவர் பட்ட ஆராய்ச்சி செய்த மாணவருக்கு பட்டம் கிடைக்காமலே போய்விடும். முதலில் மறுத்துவிட்டதான் நினைத்தார். ஆனாலும் மனம் கேட்கவில்லை. அந்த மாணவருடைய பலவருட உழைப்பு வீணாகிவிடும். அவருடைய ஆய்வேட்டை படித்து குறிப்புகள் தயாரித்துக்கொண்டு ஐஸ்லாந்து பல்கலைக்கழகத்துக்கு விமானத்தில் சென்றார். ஆய்வு முடிவுகளை மாணவர் தர்க்கபூர்வமாக நிறுவி, பேராசிரியர் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு தக்க பதில் அளிக்க வேண்டும். மாணவரைப் பார்த்ததும் திகைத்துவிட்டார். அவர் 55 வயது மதிக்கத்தக்க பெண்மணி. பல வருடங்களுக்கு முன்னர் ஐஸ்லாந்துக்காரரை இலங்கையில் திருமணம் செய்து ஐஸ்லாந்துக்கு குடிபெயர்ந்த சிங்களப் பெண். இத்தனை காலமும் படித்து இப்பொழுதுதான் முனைவர் ஆய்வேட்டை முடித்திருந்தார். அவருடைய உழைப்பை எப்படி மதிக்காமல் இருப்பது? இப்படி நேர்ந்த பல சிக்கல்களையும், சம்பவங்களையும் திருமகளுக்கு சொல்லியிருக்கிறார். இது அவருடைய மறுபக்கம்.

இருவரும் மொன்றியால் ஷெரட்டன் ஹோட்டலில் அன்று இரவு தங்கி அடுத்தநாள் விமானத்தில் ரொறன்ரோ பயணமாவார்கள். அங்கிருந்து செல்வா எனக்கு ஒரு மின்னஞ்சல் அனுப்பியிருந்தார். ‘ஞாயிறு திரும்புவேன். திங்கள் உங்களுடன் தொடர்புகொள்வேன்.’ அதுதான் அவரிடமிருந்து கடைசியாக எனக்கு கிடைத்த மின்னஞ்சல்.

நாலு மணியாகிவிட்டது. திருமகள் சொன்னார் ‘இந்தக் குளிக்கு ஒரு கோப்பி குடித்தால் நல்லாயிருக்கும்.’ செல்வா ஒன்றுமே பேசவில்லை. ஏதோ காரியமாக வெளியே போவதுபோலப் போய் கடுதாசி குவளையில் அவருக்கு கோப்பி வாங்கி வந்தார். ‘ஆறப்போகுது. குடியும், குடியும்’ என்றார். ‘கோப்பி குடித்தால் நல்லாயிருக்கும் என்று சுமமா சொன்னேன். எதற்காக இந்தக் குளிரில் இவ்வளவு தூரம் போய் வாங்கி வரவேண்டும்’ என்று செல்லமாக கடிந்தபடியே திருமகள் கோப்பியை குடித்தார்.

‘அருமையான தாஜ் இந்திய உணவகம் இருக்கிறது. நடந்து போனால் ஏழு நிமிடம்தான். இரவு அங்கே சாப்பிடுவோமே. நீர் நடப்பீர்தானே’ என்றார் செல்வா. திருமகள் உடனேயே சம்மதித்தார். நடப்பதற்கு யாருக்கு கஷ்டம் என்பது பின்னால் தெரிய வரும். இருவரும் பேசிக்கொண்டே உணவகத்தை அடைந்தார்கள். ஒன்றாக அமர்ந்து உண்ணும் கடைசிப் போசனம் அது. செல்வாவுக்கு ‘நான்’ ரொட்டி பிடிக்கும். இருவரும் அதற்கு ஆணை கொடுத்தார்கள். பில் வந்தபோது செல்வா பக்கெட்டை தட்டிப் பார்த்தார். அப்பொழுதுதான் பர்சை ஹோட்டலில் மறந்துபோய் விட்டுவிட்டு வந்தது தெரிந்தது. மணமுடித்த 36 வருடங்களில் செல்வா ஒருநாள்கூட ‘பர்சை’ தவற விட்டது கிடையாது. ‘நீர் இங்கே இரும். நான் ஹோட்டலுக்குப் போய் பர்சை எடுத்து வருகிறேன்’ என்றுவிட்டு செல்வா புறப்பட்டார்.

போய்த் திரும்பி வர 15 நிமிடம் பிடிக்கும் என திருமகள் கணக்கு போட்டுவிட்டு நிம்மதியாகக் காத்திருந்தார். 15, 20, 30, 35, 40 நிமிடங்கள் கடந்தும் செல்வா திரும்பவில்லை. ஏதோ நடந்துவிட்டது என்று மனது சொன்னது. ஹோட்டலுக்கு போய் திரும்புவதற்கு அத்தனை நேரம் எடுக்காது. எழுந்து நின்றார், மறுபடியும் அமர்ந்தார். அவர் பதற்றத்தைப் பார்த்து ஹோட்டல் பரிசாரகர்கள் ஆறுதல் படுத்தினார்கள். ‘ஏதாவது விபத்து நடந்து

விட்டதா? நான் இங்கே அவருக்கு காத்து இருக்கிறேன் என்பது ஒருவருக்கும் தெரியாதே. நானே நடந்துபோய் ஹொட்டலில் அவரை தேடுவோமா? என்றெல்லாம் சிந்தனை ஓடியது.

அந்த நேரம் செல்வா வந்தார். உணவுக்கான காசை கொடுத்து விட்டு திரும்பும்போது திருமுகன் கேட்டார். 'என்ன நடந்தது? ஏன் இவ்வளவு நேரம்? நான் பயந்துபோய் விட்டேன்.' செல்வா 'நான் பர்சை எடுத்துக்கொண்டு திரும்பியபோது என்னால் நடக்க முடியவில்லை. நெஞ்சை இறுக்கிப் பிடித்தது. நான் காலை எடுத்து வந்திருக்கிறேன். நீரும் நடக்கத்தேவை இல்லை. நாங்கள் காரிலேயே திரும்பலாம்' என்றார். திருமுகன் சொன்னார் 'நாங்கள் ரொறன்ரோ திரும்பியவுடன் முதல் வேலையாக ஒரு டொக்ரைப் பார்ப்போம்.' செல்வாவும் செய்வதாக உறுதியளித்தார்.

ஹொட்டல் வந்தது. கார் நிறுத்தும் இடங்கள் ஹொட்டலுக்கு கீழேதான் அமைந்திருந்தன. காலை கீழ்தளத்துக்கு இறக்கினார். ஆட்கள் நடமாட்டமே கிடையாது. நேரம் 11 மணியை தாண்டி

செல்வா தன் சாதனைகளைப் பற்றி பேசுவதே கிடையாது. அபூர்வமாக ஏதாவது போகிறபோக்கில் சொல்வார், அவ்வளவு தான்.

விட்டது. கார்களும் இல்லை. ஒரே நிசப்தம். முதல் தளத்தில் காலை நிறுத்துவதற்கு இடம் இல்லை. இரண்டாவது தளத்திற்கு காலை ஓட்டினார். இருவரும் இரண்டு பக்கமும் பார்த்தபடியே சுற்றினார்கள். அங்கேயும் இடமில்லை. ஆச்சரியமாக இருந்தது. மூன்றாவது தளத்துக்கு செல்வா காலை செலுத்தினார். திருமுகன் இடம் இருக்கிறதா என இரு பக்கமும் கண்களால் தேடியபடியே இருந்தார். கார் பாதியில் நின்றது. 'இங்கே நிறுத்த வேண்டாம். இது பாதையல்லவா?' என்று சொல்லிக்கொண்டு திருமுகன் திரும்பிப் பார்த்தார். அவரின் தலை பின்சீட்டில் சாய்ந்துபோய் கிடந்தது. கண் மூடியிருந்தது. அது பின்னர் திறக்கவே இல்லை.

செல்வாவின் கால் பிரேக்கை அழுத்தியபடியே கிடந்ததால் கார் தன் பாட்டுக்கு உருண்டு கீழே போகவில்லை. திருமுகன் காலை பார்க்கில் போட்டார். செல்போன் செல்வாவின் பைக்குள் இருந்தது. கைகளை நுழைத்து செல்போனை வெளியே எடுத்து 911 அவசர நம்பரை அழைத்த அதே சமயம் மறு கையால் கார் ஹோர்னையும் ஒலித்தபடியே இருந்தார். 'என்னைவிட்டு போக வேண்டாம், என்னைவிட்டு போகவேண்டாம்' என்று திருமுகன் கதறியது அவருக்கு கேட்கவில்லை. சிறிது நேரத்தில் ஹொட்டல் காவல்காரர்கள் உதவிக்கு ஓடி வந்தார்கள். அவர்களைத் தொடர்ந்து அம்புலன்ஸ் வண்டியும் வந்தது. 45 நிமிடங்கள் உயிரைக் கொண்டுவர முயற்சித்தார்கள். கார்கள் நிறுத்தும் குளிர்ந்த சிமெந்து தரையில், சனிக்கிழமை முடிந்து ஞாயிற்றுக் கிழமை தொடங்கும் அந்த நேரத்தில், செல்வாவின் உடல் கிடத்தப்பட்டிருந்தது. வெகு விரைவில் அவர் உடம்பும் சிமெந்து தரைபோல குளிர்ந்து போகும்.

பல வருடங்களுக்கு முன்னர் செல்வாவின் அப்பா, தமிழ் பேராசிரியர் செல்வநாயகம் ஓய்வு பெற்ற பின்னர் ஒருநாள் கடைக்கு உரம் வாங்க காரில் புறப்பட்டார். அவரே காலை ஓட்ட பக்கத்தில் அவருக்கு தோட்ட வேலைகளில் உதவுபவர் உட்கார்ந்திருந்தார். பாதி வழியில் கார் நின்றது. அவருடைய தலை சாய்ந்து ஓட்டு வளையத்தின் மேல் வந்து நின்றது. கண் மூடி இருந்தது. அதன் பின்னர் அது திறக்கவே இல்லை. தகப்பனுடைய சாவு போலவே மகனுடையதும் இருக்கும் என யார் நினைத்திருப்பார்கள்?

செல்வா தன் சாதனைகளைப் பற்றி பேசுவதே கிடையாது. அபூர்வமாக ஏதாவது போகிற போக்கில் சொல்வார், அவ்வளவு தான். அவருடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கை பற்றி அவருடன் நெருக்கமாகப் பழகியவர்கள்கூட அறிய மாட்டார்கள். செல்வா இறந்த செய்தி கேட்டு இலங்கை கிராமம் ஒன்றில் வயதான சிங்கள மூதாட்டி ஒருவர் நிலத்திலே விழுந்து புரண்டு அழுது கொண்டேயிருந்தார். செல்வாவின் இறுதி யாத்திரை புகைப்படம் ஒன்று வேண்டும் என்று பிடிவாதம் பிடித்ததால் ஒன்றை அவருக்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டி நேர்ந்தது. அவருடைய பெயர் மெனிக்கே. செல்வா சிறு குழந்தையாக இருந்தபோது அவரைப் பார்க்க நியமிக்கப்பட்ட தாதி. செல்வா பல்கலைக்கழகம் செல்லும் வரைக்கும் அங்கே வேலைக்கிருந்தார். 40 வருடங்களுக்கு மேலாக அவருடன் செல்வா தொடர்பில் இருந்தார். அவர் இரண்டாவது தாய்போல. சில வருடங்களுக்கு முன்னர் அவருக்கு விசாவும் விமான டிக்கெட்டும் அனுப்பி அவரை கனடா வரவழைத்தார். செல்வா வீட்டிலே சில மாதங்கள் அவர் தங்கியிருந்துவிட்டு பல பரிசுப் பொருள்களுடன் வீடு திரும்பினார்.

பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம் அவருடைய ஸ்டேசன் வரமுன்னரே இறங்கிவிட்டார். அவர் மனைவிமேல் வைத்திருந்த அன்பும், மதிப்பும் அளவற்றது. மகன் ஷங்கரியை பற்றியோ, மகன் ஜெகனைப் பற்றியோ பேச்சு வந்தால் கண்கள் பெருமையில் மலரும். பேரப்பிள்ளைகள் என்றதும் அவை கனிவாக மாறும். நிலத்துக்கு கீழே இரண்டாவது தளத்துக்கும் மூன்றாவது தளத்துக்கும் நடுவே நின்றவிட்ட அவருடைய கார்போல நெடுநல்வாடை மொழிபெயர்ப்பு, ஆக்ஸ்.போர்ட் பல்கலைக் கழகத்து பதிப்புக்காக மேற்கொண்ட 'Uprooting the Pumpkin' எனும் இலங்கை இலக்கியத் தொகுப்பு, தெற்காசிய ஆங்கில இலக்கிய வரலாறு, கவிதை, சிறுகதைகள் மொழிபெயர்ப்பு, இன்னும் பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை வேலைகளும் பாதியிலேயே நின்றுவிட்டன.

அவர் இறந்துபோய் இரண்டு வாரங்கள் ஆகிவிட்டன. அமைதியான, இனிமையான அவர் குரலைக் கேட்கவேண்டும் என்று தோன்றும் போதெல்லாம் அவருடைய தொலைபேசியை நான் அழைப்பதுண்டு. தகவல் மெசினில் பதிந்த அவர் குரல் 'நான் இங்கே இல்லை' என்று ஆரம்பிக்கும். அவர் அடிக்கடி வெளி நாடு போகிறவர். வழக்கமாக அவர் வீட்டிலே இல்லை என்று நான் அனுமானிப்பேன். சில நேரங்களில் அவர் கனடாவில் இல்லை என்று எண்ணுவதும் உண்டு. அந்த தகவலை அவர் இந்த உலகத்தில் இல்லை எனவும் விளங்கிக் கொள்ளலாம் என்று அவர் நினைத்திருக்கவே மாட்டார்.

muththulingam.a@thaiivedu.com

செல்வாவைப் பற்றிய எனது நினைவுகள்

நான் சிறுபிள்ளையாக இருந்தபோது 1970களில் செல்வாவை முதன்முதலில் சந்தித்தேன். அப்போது பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைத் துறையில் அவர் படித்துக்கொண்டிருந்தார். பல்வேறு காரணங்களால் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலைப்பிரிவு வித்தியாலங்காரப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு இடம் பெயர்ந்திருந்தது. ஆசிரியர்களோடும் ஏனைய மாணவர்களோடும் செல்வாவும் அங்கு மாற்றப்பட்டிருந்தார். அந்த காலகட்டத்தின் திறன் வாய்ந்த புலமையாளர்களான அவர்களது புதிய விரிவுரை அறைகள் மாட்டுத் தொழுவத்தை விடக் கேவலமாய் இருந்தன. மக்கள் விடுதலை முன்னணியினரின் (ஜே.வி.பி) ஆயுத எழுச்சிக் காலகட்டம் அது. அவ்வறைகள் இலங்கைப் படையினரின் சித்திர வதைக் கூடங்களாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டன. இம்மாணவர்கள் சுதந்திரமாணவர்கள் அல்லர். அதாவது வாழ்வதற்கோ, தெரிவுகள் செய்வதற்கோ, அதைவிட முக்கியமாகச் சிந்திப்பதற்கோ எவ்வித உரிமையும் அவர்களுக்கு இல்லை என்பதை உணர்த்துவதற்கே அவர்கள் அங்கு கொண்டு செல்லப்பட்டனர். இவையெல்லாவற்றையும் பலகாலம் கழித்துத்தான் நான் அறிந்துகொண்டேன். செல்வா அம்மாணவர்களுள் ஒருவர் என்பதை அவருடன் உரையாடும் எவரும் அறியமாட்டார்கள். அவரது மாணவப்பருவத்திலும், பின்னரும் தொடர்ந்த வன்முறையின் சமையை அவர் எப்போதுமே வெளிக்காட்டியதில்லை. அவரை நினைத்தவுடன் நெஞ்சில் நிற்பது இவையெல்லாம் அல்ல, பார்த்தவுடன் தொற்றிக் கொள்ளும் அவரது புன்னகையும் சுருண்ட தலைமுடியும் தான்.

செல்வா என் தந்தை ஆஷ்லீ ஹல்பேயின் (Ashley Halpe) மாணவர் என்பதால்தான் நான் அவரை அறிந்திருந்தேன். நவம்பர் மாதம் 13 ஆம் நாள் என் தந்தையுடன் தொடர்பு கொண்டு அவரது மரணச் செய்தியை சொன்ன போது அவர் ஓடிந்து போனார். ஓர் ஆசிரியருக்குத் தன் மாணவரை இழப்பது பெருங் கொடுமை, அதிலும் அவர் மிகவும் பெருமைப்படும் ஒரு மாணவரை இழப்பது என்பது அதைவிடக் கொடுமை. பலராலும் சாதிக்க இயலாததைச் செல்வா சாதித்தார். ரொறன்ரோ பல்கலைக் கழகத்தில் தெற்காசியத்துறையை உருவாக்கினார். ஈழ இலக்கியத்தின் முதன்மையான மொழிபெயர்ப்பாளராய் உலகளவில் அதைக் கொண்டு சென்றார், சேரனுடனும் தர்ஷன் அம்பலவாணருடனும் இணைந்து வட அமெரிக்காவின் மிகப் பெரிய ஆய்வு மாநாடான தமிழியல் மாநாட்டை ரொறன்ரோவில் துவக்கினார். உலகின் பல முனைகளிலிருக்கும் அறிஞர்களின் புலமையாளர்களின் ஒன்றுகூடலாக இந்நிகழ்வு திகழ்கிறது.

அவரது செயல்பாடுகளில் மிக முக்கியமானது இருவேறு இலக்கியங்களுக்கும் பண்பாடுகளுக்கும் தொடர்புகள் ஏற்படுத்தி ஈழ இலக்கியத்துக்குப் புத்துயிர் தந்ததாகும். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆசிரியராக இருந்தபோதே இளம் மாணவர்களுடன் றெஜி சிறிவர்தனா (Regi Siriwardena) திரு கந்தையா, ஆஷ்லீ ஹல்பே, ராஜீவ விஜயசிங்க போன்ற புலமையாளர்களுடன் தொடர் சந்திப்புகளை ஒழுங்குபடுத்தினார். Lutesong and Lament (2001) என்ற நூலுக்குப் பதிப்பாசிரியராக இருந்தார். அவர் மொழி பெயர்த்த எஸ். பொன்னுத்துரையின் 'சடங்கு' என்ற நாவல் (ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் Ritual) ஈழ இலக்கியத்தின் முக்கியமான பகுதியாகிவிட்டது. தன் தந்தை செல்வாவை நினைவு

அபர்ணா ஹல்பே:

சென்ரென்னியல் கல்லூரியில் ஆங்கிலப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார். கவிஞர். இசைக் கலைஞர். அவருடைய ஆங்கிலக் கவிதைத் தொகுப்பொன்று Precarious என்னும் தலைப்பில் வெளியாகியுள்ளது.

கூரும்பொது 'நான் மீண்டும் மீண்டும் செல்வாவின் புலமையை மிகுந்த மரியாதையுடன் அணுகுகிறேன்' என்றார்.

செல்வாவுக்குப் பலவகைகளில் நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன். பின் காலனித்துவ இலக்கியத்தை அப்போதுதான் கற்றுக்கொண்டிருக்கும் என்னைத் தன் மாணவியாக்கிக் கொண்டார். அதில் முழுமையான புலமையாளராக விளங்கும் அறிவுத்திறனை அவர்தான் வளர்த்த

அபர்ணா ஹல்பே

தெடுத்தார். சேரன், வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன், புதுவை இரத்தினதுரை, ரியன்ஸி கூருஸ் (Rienzi Crusz), ஜெமினோ அபட் (Gemino Abad), கிரிப் யூஸன் (Krip Yuson) போன்ற கவிஞர்களை அவர்தான் எனக்கு அறிமுகப்படுத்தினார்.

அவருடைய அலுவலகத்துக்குச் செல்லும் போதெல்லாம் வீட்டுக்குச் செல்வது போலிருக்கும். இப்போது அந்தக் கதவு மூடப்பட்டுள்ளது. அவரை அவர் மொழிபெயர்த்த புதுவை இரத்தினதுரையின் 'காலம் எழுதிய கவிஞனின் சமையற்ற வாழ்வும் பயமற்ற சாவும்' எனும் கவிதையின் சில வரிகளின் மூலம் நினைவு கொள்கிறேன்:

உடல் விறைத்துப்
பிணம் என்றான பின்பு
யாரும் கலங்கக் கூடாது
வீட்டிலென் சவமிருக்கும்வரை
என் பாடல்களைப் பாடி
கவிதைகளை உரத்து வாசித்து
எல்லோரும் இன்புற்றிருக்கக் கடவது

வந்தேன்
இருந்தேன்
சென்றேன் என இல்லாமல்
என்னாலும் இயன்ற அளவு
செய்தே திரும்பினேன் என
போவேன்

எனக்கிது போதும்.

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு:
கீதா சுகுமாரன்

ஆசான்

ஆசான் என்ற சொல்லுக்கு நமது இலக்கியங்கள் அநேக விளக்கங்கள் தருகின்றன. என்னைப் பொறுத்த வரை ஆசான் என்பவர் மானுடத்தின் உச்சமாய் வாழ்ந்து காட்டுபவர், அன்பும் அக்கறையும் உருவாகக் கொண்டவர். நமது கனவுகளை மெய்ப்பிக்கும் இரகசியம் காட்டித்தருபவர். இதைச் சொல்லும் போது கண்கள் நீர் திரள, நெஞ்சில் நிறைபவர் பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம். 2008 ஆம் ஆண்டு அவரை அவரது அலுவலக அறையில் முதன் முறையாகச் சந்திக்கச் சென்றேன். கனிவோடு வரவேற்று எனது பின்புலம், குடும்பம் எல்லாம் கேட்டறிந்து ரொறன்றோ பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழியல் மாநாடு பற்றி கூறினார். அப்படித்தான் இங்கிருக்கும் இலக்கியச் சூழலும் ஆய்வுச் சூழலும் எனக்குப் பழக்கமாகியது.

அதன்பிறகு எத்தனையோ நாட்கள் மனக் குழப்பத்துடன் அவரது அறைக்கதவைத் தட்டியிருக்கிறேன், அதே கனிவான புன்னகை முகமன்றி வேறேதும் கண்டதில்லை. ஐந்து நிமிடமே ஆனாலும் ஒரு இலக்கியத்தின் வழமையான உரையாடலை ஊடறுக்கும் ஒரு புதிய எண்ணக்கருவை அல்லது குழந்தைகளின் உலகில் அலையாடும் சின்னஞ்சிறு உணர்வுப் பெருக்குகளை அல்லது கனடிய வாழ்நிலையில் நமது இருப்பு, அடையாளம் - இப்படி ஏதே னும் ஒரு கருத்துப் பரிமாற்றமின்றி அவரிடமிருந்து திரும்புதல்

இயலாது. இவையெல்லாம் அவரது மொழியால் நாம் அறிவது. அவர் சொல்லாமல் எங்களுக்குப் புரிய வைத்தது எளிமை, எவருக்கும் இடமளித்து அணைக்கும் நட்பு, அறிவுரை என்பதை எந்தக் கணத்திலும் உணர்த்தாமல் சமமாக உரையாடும் தந்தையின் பாங்கு.

இலக்கியத்தை அறவியலைப் போல் வகுந்து உள் நுழைந்து வேர் வரை ஆழமாய் அணுகும் முறையை நான் அவரிடம்தான் கற்றேன். ஒரு சொல்லைக் கூட விரயம் செய்யாமல் கச்சிதமாய் உரை எழுதும் நளினத்தையும் அவரிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள ஆரம்பித்திருந்தேன். கற்பித்தல் என்பது கை பிடித்து உடன் நடந்து செல்வதல்ல மாறாக முதல் அடி எடுத்து வைக்கும் வரை பொறுமையாய் காத்திருந்து அதற்குப் பிறகு வைக்கப் போகும்

கீதா சுகுமாரன்:

கவிஞர். மொழிபெயர்ப்பாளர். 'ஓற்றைப் பகடையில் எஞ்சும் நம்பிக்கை' (காலச்சுவடு, 2015) எனும் கவிதைத் தொகுதி வெளியாகியுள்ளது. யோர்க் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆங்கில இலக்கியத்திலும் மொழிபெயர்ப்பியலிலும் பட்டமேற்படிப்பில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

ஒவ்வொரு அடிக்கும் பாதை அமைப்பது என்பதும் அவரிடம் தான் கற்றேன்.

பின் காலனித்துவம், மொழிபெயர்ப்பு, புலம்பெயர் இலக்கியம், இலக்கிய மதிப்பீடு எனப் பல தளங்களில் அவரது எழுத்துக்கள் ஆக்க பூர்வமானவை. அவருடைய எழுத்துக்களில் என்னை மிகவும்

கீதா சுகுமாரன்

கவர்ந்தது கவிதையை, அதன் மொழியை, அந்த மொழி உருவாக்கும் பரப்பைப் பற்றிய அவருடைய உரைகள். ஒரு மொழி பெயர்ப்புத் தொகுப்பில் மொழிபெயர்ப்பை விட முக்கியமானது அந்தத் தொகுப்புக்கு எழுதப்படும் முன்னுரை என்று பலமுறை அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி எழுதப்படும் முன்னுரை, எடுத்துக்கொண்ட மூல இலக்கியத்தைத் திறனாய்வு செய்யவேண்டும், நாம் அதைக் கொண்டு செல்லும் பிற மொழியின் உலகினுள் அந்த இலக்கியம் ஏற்படுத்தும் தொடர்புகளை, அதிர்வுகளை விளக்க வேண்டும் என்பதும் அவர் வலியுறுத்தும் கருத்தாகும். அதனால் தான் அவர் தொகுத்திருக்கும் மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள், அவருடைய மொழியாக்கத் தொகுப்புகள் மற்றும் றியென்ஸி குருஸின் (Reinzi Crusz) கவிதைத் திரட்டு பற்றிய அவரது ஆய்வு நூல் என்பன அவருடைய தனித்துவ அடையாளங்களாய் விளங்குகின்றன. மொழியாக்கம் மட்டுமல்ல, ஆழமும் அகலமும் கொண்ட அந்த முன்னுரைகளே ஈழ இலக்கியத்தின் ஏனைய மொழிபெயர்ப்புத் தொகுப்புகளிலிருந்து அவருடைய நூல்களை வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றன.

பேராசிரியர்களின் பொதுவான குணம், ஓர் இலக்கியத்தை அல்லது ஏதேனும் ஒரு கருத்தைப் பற்றி உரையாடும் போது, அது தொடர் பாகத் தாங்கள் எழுதிய நூல் அல்லது கட்டுரையை வாசித்துப் பார்க்கச் சொல்வது. ஆனால், பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகமோ ஒரு போதும் தான் எழுதிய எதையுமே குறிப்பிடாமல் பிறர் எழுதியுள்ளதைத்தான் சுட்டிக்காட்டுவார். நாம் தான் அவர் எழுதிய-வற்றைத் தேடிக் கண்டடைய வேண்டும். நான் வியந்து வியந்து மாய்ந்து போகும் தன்னடக்கத்தின் பிம்பம் அவர். எனக்கு அவர் ஆசான் என்றாலும் எப்பொழுது அவருக்கே வாய்த்ததொரு அடக்கமும் கனிவு நிறைந்த மனிதத் தன்மையும் என்னுள் புகிறதோ அன்று தான் நான் அவருடைய முழுமையான மாணவி மட்டுமல்ல ஒரு முழுமையான மனிதப் பிறவியும் ஆவேன் என்பதை நான் அறிவேன்.

செல்வா எனும் ஆளுமை

இரு மொழிப் புலமையும், கோட்பாடு சார் இலக்கியச் செயல்பாடுகளில் தேர்ச்சியும் ஈழச் சூழலில் புதிதல்ல. அவற்றை உள்வாங்கிய தலைமுறை சிறுகச் சிறுக மறைந்துவரும் நிலைமை உருவாகி விட்டது. அதிலும் செழுமையான மரபை உள்வாங்கி, புதியன கொள்ளும் மனநிலையும், கால அவகாசமும் அற்றுப்போன வாழ்நிலை விதிக்கப்பட்ட காலம் இது. இதில், தன்னை உணர்ந்து, தான் வந்த வழியுணர்ந்து, தன் சுற்றுச் சூழலைப் புரிந்து பணியாற்றிய செல்வா நம்மிடம் இன்று இல்லை எனும் உண்மை மனதில் இறங்க மறுக்கிறது.

பின்காலணியத்துவம் எனும் இலக்கிய அரசியல் கோட்பாடு படிப்புகில் தலைகீழ் புரட்டலுக்கு வழிவகுத்தது. அதனை ஈழத் தமிழ் இலக்கியப் புரிதலுக்குள் பதிய வைத்து, உலகெங்கும் இருந்த அறிவுலகை கவனிக்க வைத்தது செல்வாவின் முக்கியமான பங்களிப்பாகும். மேலையுலக தமிழியல் புலத்தில் பழந்தமிழ் இலக்கியக் கல்வியே மேலோங்கியிருக்கும் நிலையில் தமிழின் சமகாலப் பரப்பையும் ஆளுமையையும் வலியுறுத்தினார் செல்வா. ஆனால், அவரது தந்தையின் முதுசமான தமிழைக் கற்றுத் தேறவேண்டும் என்பதையும் அவர் விடவில்லை. பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களிடம் தொல்காப்பியம் பயின்ற போது அவர் பெற்ற நிறைவைக் கண்டிருக்கிறேன். நெடுநல்வாடையின் ஆங்கில மொழி-

எங்கள் இருவரின்
பொது ஈடுபாடாக
மொழிபெயர்ப்பு முனைப்பு
இருந்தது.

பெயர்ப்பு அதன் பின்னணியில் தொடங்கப்பட்டதே!

எங்கள் இருவரின் பொது ஈடுபாடாக மொழிபெயர்ப்பு முனைப்பு இருந்தது. மிகுந்த தன்னடக்கம் கொண்ட செல்வாவைத் தன் மொழிபெயர்ப்பு வரிகளை வாய்விட்டுச் சொல்ல வைப்பதில் எனக்கு ஒரு சிறுபிள்ளைத்தனமான ஆர்வம் இருந்தது. சேரன், ஜெயபாலன், புதுவை இரத்தினதுரை ஆகிய முக்கவிஞர்களின் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு (Wilting Laughter: Cheran, Jeyapalan and Puthivai Rathnathurai: Three Tamil Poets, TSAR: Toronto, 2009) வெளிவந்தபோது வில்வரத்தினத்தை அத்தொகுதியில் சேர்க்காதது பற்றி வாதாடியிருக்கிறேன். விமான நிலையம் விட்டிடிங்கி நேரே மணிமேகலை நாடகம் பார்க்க வந்திருக்கிறார். பொறுமையாகத் தனது கருத்து வேறுபாடுகளை விவாதிக்கும் அவர் பண்பு கண்டு நான் எப்போதும் வியப்பில் ஆழ்ந்திருக்கிறேன்.

தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு குறித்த தொகுப்பு நூலைக் கொண்டுவர எண்ணி இரு ஆண்டுகளாகத் திட்டமிட்டிருந்தோம். அத்தொகுப்புக்காகத் தனது கட்டுரை ஒன்றைத் தர உறுதி அளித்திருந்தார். பேராசிரியர் சிவத்தம்பி பற்றிய தொகுப்பு நூலை ஆங்கிலத்தில்

மங்கை:

நாடகக் கலைஞர்.
மரப்பாச்சி கலைக்குழுவின் நெறியாளர்.
சென்னை ஸ்டெல்லா மேரி கல்லூரியில்
ஆங்கிலப் பேராசிரியர்.

தொகுக்கத் திட்டம் இட்டிருந்தார். அதற்குக் கட்டுரை தர உறுதியளித்திருந்தேன். இப்படியாக, எத்தனை எத்தனை கனவுகள் திட்டங்கள் முனைப்புகள். எல்லாம் இன்று அந்தரத்தில் என நினைக்கும்போது துயர் மேலோங்குகிறது.

அ. மங்கை

தனது பணிகளில் தலைமுறை கடந்த உறவு அவருக்கு சாத்தியமாயிற்று.

2001 இல் அவர் தொகுத்த முதல் மொழிபெயர்ப்பு நூல் (Lutesong and Lament, TSAR: Toronto, 2001) வந்தபின் சந்தித்த போது, அதில் பெண்கவிஞர்களின் குரல் பதிவாகாதது பற்றி விவாதித்திருக்கிறேன். சமீபத்தில் வந்துள்ள 'நமது மொழிபெயர் உலகினுள்' (In our Translated World: Global Tamil Poetry, Tamil Literary Garden and TSAR: Toronto, 2014) நூல் சற்றே விரிவான தளத்தில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. வழமை போலவே பல மொழிபெயர்ப்பாளர்களை இணைத்து இந்த நூலும் வெளிவந்துள்ளது. இத்தகு கூட்டுப் பணி, அதன் முறையியல் ஆகியவை கல்விப்புலத்தில் அரிதாகவே காணக்கிடைப்பது.

உரத்துப் பேசுவதில் முனைப்பற்ற செல்வா, தனது கருத்துக்களில் உறுதியான நிலைப்பாடுகளைக் கொண்டிருப்பதாகவே படுகிறது. நேரடியாக அரசியல் ரீதியான கருத்துக்களை வெளியிடாத போதும், புலம் பெயர் சூழலில் தமிழ் அடையாளம், அதனைப் புரிந்துகொள்ளும் விதம் குறித்து ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தினார். அதே சமயம், அப்பொறுப்பை கல்விப்புலம் சார்ந்து செய்வதில் உரிய நிதானமும் அவரிடமிருந்தது. தமிழியல் மாநாட்டை மேலை உலகில் நிலை நிறுத்தியதில் அவரது தலைமைக்குப் பெரும் பொறுப்புண்டு.

ஓர் அரங்கியல் செயற்பாட்டாளராகவும் பெண்ணிய சிந்தனை யாளராகவும் இருக்கும் எனக்குப் பொது வெளியில் பழகும் வெகு சிலரே பெண்ணின் சுயத்தை அங்கீகரித்துப் பழகுவதாகப்படுகிறது. மிக இயல்பாக அப்படிப் பழகிய வெகு சிலரில் ஒருவரான செல்வாவை இழந்தது வெற்றிடமாய் விரிகிறது. கண்முன் விரியும் அவர் தொடங்கிய பணிகளின் அடர்த்தி மலைப்பைத் தருகிறது. ஆனாலும் அவர் கடன் தொடர்வதே அவர் நினைவைப் போற்றுவதாகும்.

பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம்

1970 களின் நடுப்பகுதியில் நான் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் இளம் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது ஆங்கிலத்துறையில் செல்வா கனகநாயகம் அவர்கள் நியமனம் பெற்று வந்தார். அக்காலம் ஒரு போயொழிந்த பொற்காலம். ஏ.ஜே. கனகராட்சா ஆங்கில மொழி கற்பிக்கும் அலகில் போதனாசிரியராகவிருந்தார். ரெஜி சிறிவர்த்தனா விரிவுரையாற்றக் கொழும்பிலிருந்து வந்து செல்வார்.

நிறையக் கலை இலக்கிய விவாதங்களும் நிகழ்வுகளும் நடந்த அந்தக் கால கட்டத்தில் செல்வா கனகநாயகமும் அங்கிருந்தார். சில ஆண்டுகளே யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரிந்த அவர் மேற்படிப்புக்காக கனடா சென்றார். பின்னர் யாழ்ப்பாணத்திலும் யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்திலும் பல்வேறு விடயங்கள் நிகழ்ந்தன. அரசியல் பண்பாட்டு ரீதியான மாற்றங்கள். செல்வாவுக்கும் எமக்கும் இடையே தொடர்பு அற்றுப் போனது. ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழக ஆங்கிலத்துறையில் பணிபுரிகிறார் என்று பின்னர் ஒரு நாளில் அறிந்தேன். பேராசிரியர் ஆஷ்லி ஹல்பே போன்ற ஆளுமைகளிடத்தில் ஆங்கில இலக்கியம் கற்ற செல்வா, தமிழ் இலக்கியப் புலமையுள்ள குறிப்பாகப் பழந் தமிழிலக்கிய புலமையுள்ள பேராசிரியர் ஆ. செல்வநாயகத்தைத் தனது தந்தையாகக் கொண்டமையால், இரு இலக்கியங்களிலும் புலமைத்துவ வாரிசாக இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்தார்.

பரந்த வாசிப்பும் தேடலும் கடின உழைப்பும் இந்த புலமைத்துவ விருத்திக்கு அடிப்படையாக அமைந்தன என்று கருதுகிறேன். தெரிந்ததை வைத்துக்கொண்டு 'போதுமென்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து' என்ற மொழியை, அறிவைப் பொறுத்தவரை உறுதியாகக் கடைப்பிடிக்கும் இன்றைய இலங்கைத் 'தமிழ் ஆய்வாளர்கள்' மாதிரியன்றி, மேலும் மேலும் அறிவதிலும் சிந்திப்பதிலும், சிந்திப்பதை தமது நூல்கள் மூலம் உரையாடலுக்கு உட்படுத்துவதிலும் என்றும் குன்றாத ஈடுபாடு கொண்டிருந்தவர் செல்வா.

2006 ம் ஆண்டு மே மாதம் தமிழியல் ஆய்வு மாநாடு கலாநிதி தர்ஷன் அம்பலவாணர், கலாநிதி சேரன், பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம் ஆகியோரின் முயற்சியால் உருவாகியது. மாநாடு முடிந்து சில நாட்களின் பின்னர் நானும் மௌனகுரு அவர்களும் ரொறன்ரோ சென்றிருந்தோம். யாவரையும் போலவே கனடாவில் ஆரம்பமான இந்நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் பின்னணி எதுவாக இருக்கும்? எந்த அரசியல் இதன் பின்னால் இருக்கும் என்ற வினா எம்மிடையே இருந்தது. பின்னர் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த, இம்மாநாட்டில் பங்குபற்றிய நெருங்கிய எமது நண்பர்கள் சிலர் மூலம் இதன் நன்னோக்கம், பல்வேறு வகையான புலமைத்துவ ஆய்வுகளுக்கும் ஒரு வெளியை அளிக்கக் கூடிய தன்மை பற்றியும் அறிந்து கொண்டோம். தமிழ் ஆய்வு மாநாடுகள் மூலம் மீண்டும் செல்வாவுடன் தொடர்பு ஏற்பட்டது. 2007 மாநாட்டில் நான் கலந்து கொண்டேன். 2009 மாநாட்டுக்கு வந்தபோது நானும் மௌனகுருவும் பல நாட்கள் ரொறன்ரோவில் தங்கியிருந்தோம். அவரது தென்னாசிய ஆய்வுகள் மையத்தின் அறையில் சந்தித்து

உரையாடினோம். பின்னர் தேநீர் அருந்துவதற்காக கீழே வந்தோம். நீண்ட நேரம், அந்த அதிகம் குளிரற்ற இதமான சூரிய வெளிச்சம் கொண்ட பின்னேரப் பொழுதில் உரையாடினோம். இலங்கையின் கலை இலக்கிய நடப்புகளை பற்றிப் பேசினோம். தனது குடும்பம், தனது பிள்ளைகள் பற்றியும் அவர் எம்முடன் பகிர்ந்து கொண்டார். அந்த நாள் நினைவுகள் இன்று மனதில் உறைந்து போயுள்ளன. அன்று அவரது மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் தமிழ் இலக்கிய பாரம்பரியச் செழுமையை, குறிப்பாகத் தற்கால படைப்பிலக்கியத்தின் செழுமையை ஏனைய மொழி பேசுவோருக்கு அறியச் செய்யும் விருப்பையும் நன்கு அறிய முடிந்தது.

தற்காலத் தமிழிலக்கியத்தில் பெரிய அளவு ஈடுபாடற்ற, கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் எனக்கு யாப்பிலக்கணம் கற்பித்த பேராசிரியர் செல்வநாயகத்தின் புத்திரர் தற்காலத் தமிழ்ப் படைப்புகள் பற்றியும் அவற்றை வியாக்கியானப் படுத்துவதில் தற்கால இலக்கிய விமர்சன, விமர்சனவியல் சொல்லாடல்களைப் பயன்படுத்துவதையும் கண்டு வியப்பும் மகிழ்ச்சியும் அடைந்தோம்.

சித்திரலேகா மௌனகுரு

2009ம் ஆண்டு மாநாட்டின்போதுதான் நீண்ட ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அமரர் செல்வாவின் வாழ்க்கைத் துணையான திருமகள் அவர்களையும் சந்தித்தேன்.

செல்வா கனகநாயகத்தை இலங்கையில் தற்போதுள்ள பல தமிழ் இலக்கிய விமர்சகர்களுக்கும், பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழியல் அல்லது ஆங்கில இலக்கியம் படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கவில்லை. அவருக்கு ஒரு நினைவஞ்சலி நிகழ்வைச் செய்வதன் மூலம் அவரைப் பற்றியும் அவரது புலமைத்துவப் பணி பற்றியும் தமிழைச் சர்வதேச மயப்படுத்துவதில் அவரது பங்கு பற்றியும் அறிந்து கொள்ள ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்த எண்ணினோம். இந்நிகழ்விற்காக அவரது எழுத்துகளின் பரப்பை இணையத்தளம் மூலம் அறிந்து கொண்ட மகுடம் ஆசிரியர் மைக்கல் கொலின் "இவர் தனிநாயக அடிகள் போல வேலை செய்திருக்கிறார்" எனக் கூறினார். பேராசிரியர் யோகராஜா, "செல்வா அவர்கள் வித்தியாசமான ஒரு புலமையாளர்" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த வித்தியாசம் என்ன?

செல்வா அவர்கள் எத்தகைய அரசியல் பின்புலமும் அற்றவர் என நினைக்கிறேன். தனிநாயகம் அடிகளின் எழுத்துகளுக்கும் அவர் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டைத் தொடங்குவதற்கும் பின்னால் தமிழ்த் தேசியம் இருந்தது. ஆனால் செல்வா அத்தகைய கருத்துநிலை உடையவரல்லர். குறுகலான தேசியவாதம் அவரை என்றும் வழிநடத்தியதில்லை என நினைக்கிறேன்.

நான் அறிந்த அவரது Lutesong and Lament: Tamil Writings in

Sri Lanka (2001), தமிழில் எழுதும் நாற்பத்தைந்து இலங்கை எழுத்தாளரின் 50 படைப்புகளின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகளைக் கெண்டது.

பல்வேறு குரல்களும் இடங்களும் மக்களும் இத்தொகுதி மூலம் தமிழில் வாசிக்காதவர்களுக்குத் தெரியவருகின்றன. இந்தத் தொகுதி பற்றி ஆழமான பாராட்டுக் குறிப்புகள் சிலவேறு பத்திரிகைகளிலும் இணையத் தளங்களிலும் வெளியாகின. ஆனால் இதில் ஒரு பெண் படைப்பாளியின் ஆக்கம்கூட இடம் பெறவில்லை என விமர்சித்து இலங்கைப் பத்திரிகையொன்றில் ஆங்கிலத்தில் வெளியான காரசாரமான விமர்சனமொன்றையும் வாசித்த ரூபகம் எனக்குண்டு. யார் எழுதியது என்பது மறந்துவிட்டது.

இந்தத் தொகுதிக்கு 12 ஆண்டுகள் கழித்து வெளிவந்த தொகுதியாக In our Translated World: Contemporary Global Tamil Poetry என்ற தொகுதி இந்த 12 ஆண்டுகாலத்தின் சிந்தனையையும் உழைப்பையும் உள்வாங்கியுள்ளது என நினைக்கிறேன். தமிழ் இலக்கியத் தோட்ட அமைப்பால் ஒன்றாறியோ அரசின் உதவியுடன் எட்டப்பட்ட விளைவு இது. பலரது ஆலோசனைகள் மொழிபெயர்ப்பு நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது.

தமிழில் எழுதும் எழுபத்தெட்டுப் படைப்பாளிகளின் கவிதைகள் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன. 78 பேரில் இருபத்தொருவர் பெண் கவிஞர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நூலைப் படிக்கும் வாய்ப்பு இலங்கையில் இருக்கும் நமக்கு இன்னும் கிட்டவில்லை. ஆனால் இணையத் தளங்கள் வழியாக அதன் முக்கியத்துவத்தை உணர முடிந்தது.

சிக்காக்கோ பல்கலைக்கழக தென்னாசியவியல் துறையின் பேராசிரியர் சாஷா ஈப்லிங் இந்தத் தொகுதி பற்றி, “கடந்த இரு தசாப்தத்தினுள் தமிழ் இலக்கியம் ஒரு சர்வதேசத் தன்மை வாய்ந்ததாக மாறியதை இந்த நூல் போல வேறெந்த நூலும்

விளக்கவில்லை. எந்த நூலும் இதற்கு முன் இத்தகைய பரந்த ஒரு நோக்கு நிலையை மொழிபெயர்ப்புக்கூடாகத் தரவில்லை” என்று கூறுவது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

இறுதியாக, அமரர். செல்வா கனகநாயகத்தின் புலமைத்துவத்தையும் தற்காலத்தில் அதன் முக்கியத்துவத்தையும் முன்வைத்து ஒன்று கூற விரும்புகிறேன்.

இலங்கையில் குறிப்பாகத் தற்காலத்தில் தமிழரிடையே இலக்கிய விமர்சனம், வியாக்கியானம் ஆகியவை தொடர்பாக ஒரு வறுமை நிலை காணப்படுகிறது. திறந்த மனதுடனான உரத்த சிந்திப்புகளும் உரையாடல்களும் நடைபெறாமலுள்ளன. குறுகலான தமிழ்த் தேசியவாதமும் மார்க்சியத்தின் ஆழத்தைப் புரிந்துகொள்ளமுடியாமல் அதைக் கட்சியுடன் குறுக்கி, மிகை எளிமைப்படுத்திய பிரயோகங்களும் எம்மை இந்நிலைக்குக் கொண்டுபோய் விட்டுள்ளன. பல்கலைக்கழக இலக்கிய மொழித்துறைகள் குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரையோட்ட முயல்கின்றன. புலமைத்துவத்தையும் உழைப்பையும் புறக்கணித்து, அரசியல் செல்வாக்கினால் பட்டங்களையும் பேராசிரியக் கதிரைகளையும் பிடிக்கும் முயற்சிகள் தாராளமாக நடைபெறுகின்றன. இந்நிலையில் இளந்தலைமுறையினரின் தேடலுக்கும் சிந்தனைக்கும் முட்டுக்கட்டைகள் ஏற்படுகின்றன. உலகின் செம்மொழிகளுள் ஒன்றான தமிழின் நீண்ட கால செழுமைமிகு இலக்கியப் பாரம்பரியம் எம்முடையது எனப் பெருமை பேசுவதினால் பெருமை கிடைத்துவிடப்போவதில்லை. அவை வெறும் வாய்ச் சொற்களாகவே காற்றில் கரைந்துவிடும். ஆழமான சிந்திப்புள்ள புதிய தலைமுறை அறிவுக்கு வழிதிறக்க முயற்சிப்பதன் மூலம் தான் செழுமையான பாரம்பரியத்தின் தொடர்ச்சியை எதிர்காலத்தில் செயற்படுத்தலாம். இதை உங்கள் சிந்தனைக்கு விடுகிறேன்.

செல்வாவுக்கு எனது அஞ்சலிகள்.

பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம் அவர்களது அஞ்சலிக் கூட்டம் மட்டக்களப்பு பொது நூலக மண்டபத்தில் ‘மகுடம்’ சஞ்சிகையின் ஏற்பாட்டில் டிசம்பர் 14ம் நாள் நடைபெற்றது. பேராசிரியர் செ. யோகராசா தலைமையில் நடந்த நிகழ்வில் பேராசிரியர் சித்திரலேகா மௌனகுரு, கலாநிதி தர்ஷன் அம்பலவாணர் ஆகியோர் உரையாற்றினர்.

அழியா விருந்து

காலம் தாழ்த்திய
இலையுதிர் கால நாளொன்றில்
நாம் அளிக்காத
இராப்போசன விருந்திற்கு
வந்தார்

அவர்
ஒருபோதும் தொட்டிராத
எம் வீட்டு அழைப்பு மணி
ஒலித்தது

அவருக்காய்
நாம் ஒருபோதும் திறந்திராத
கதவூடாய்
நுழைந்தார்

வாங்குவதற்காய்
ஏற்பாடு செய்திருந்த மேசையில்
அமர்ந்தார்
நாம்

அவருக்காய்
ஒருபோதும் சமைத்திராத
உணவினை
சுவைத்தார்

எமைப் பார்த்துப்
புன்னகைத்தார்
ஆனால் நாம் பார்க்கவில்லை
நாம் எழுதாத

கட்டுரைகளின் பக்கங்களைப்
புரட்டினார்
அர்த்தமுள்ள விமர்சனங்கள்
தந்தார்

ஆனால் எமக்குக் கேட்கவில்லை
அவருக்காய்

ஒரு பாடல் பாடினோம்
ஆனால் அது காற்றுடன் போய் விட்டது
விருந்தினை விட்டுப் புறப்படுவதற்கு

அவருக்கு
நேரம் ஒருபோதும் வரவேயில்லை
அதனால்

அவர் இங்கேயே இருக்கின்றார்
எம் ஞாபகங்கள் மங்கும்வரை

- மைதிலி தயாநிதி
10.12.2014

செல்வா ஒரு சிகரம்

செல்வா கனகநாயகத்தை நான் முதலில் சந்தித்தது 1977இல். ஆங்கில ஆசிரியராக வெளியூர்ச் சேவை முடித்து ஊர் திரும்பியிருந்தேன். பட்டப்படிப்பை மேற்கொள்ளவேண்டும். ஆங்கிலத்தை ஒரு பாடமாகக் கற்கவேண்டும். பேராசிரியர் நா.சுப்பிரமணியன் சொன்னார், “கனகநாயகத்தை விட்டால் ஆள் கிடையாது. போய்ப் பாரும்!”. ப்றவுன் வீதியில் உள்ள அவர் வீட்டுக்குப் போய் என்னை அறிமுகப்படுத்தினேன். G.A.Q பரீட்சைக்கு முன்று மாதமே இருந்தது. கால அவகாசம் போதாது என்று அபிப்பிராயப்பட்டார் அவர். “I’m willing to do some extra work” என்றேன். அரை மனதுடன் ஒப்புக்கொண்டார். பரீட்சைக்குத் தோற்றிய எங்கள் மூவருக்கும் ‘B’. செல்வா மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தார்.

பிறகு ஆங்கில ஆசிரியர்கள் நாம் ஒரு குழுவாகி, அவரிடம் சில மாதங்கள் பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டோம். பிறகு, விசேட திட்டமொன்றின் கீழ் நாங்கள் மூவர் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம் புகுந்தோம். மூவரில் இருவர் மணமானவர்கள். யாழ்ப்பாணத்துக்கும் பேராதனைக்கும் அலைந்து களைத்துப்போய் உடும்பிட்டி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் இராசலிங்கத்தின் உதவியால் நண்பர் கந்தையாவும் நானும் யாழ் பல்கலைக்கழகத்துக்கு மாற்றம் பெற்று வந்து சேர்ந்தோம். விட்டகுறை தொட்டகுறையாக மீண்டும் கனகநாயகத்திடம் கற்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. நாங்கள் பட்டப் படிப்பை நிறைவு செய்யவும், செல்வா புலமைப் பரிசில் பெற்று, University of British Columbia செல்லவும் சரியாக இருந்தது.

நான் செல்வாவைவிட 13 வயது மூத்தவன். அவருடைய குருஸ்தானத்துக்கு நான் மதிப்புக் கொடுத்தேன். என் வயதுக்கு அவர் மதிப்புக் கொடுத்தார். நாளாக நாளாக எம்மிருவருக்குமிடையே ஒரு நட்புறவு மலர்ந்தது. அவர் கதவு எப்பொழுதும் எனக்காகத் திறந்திருந்தது. அவர் தாயார் என்மீது அன்பும் பரிவும் பூண்டிருந்தார்.

செல்வா தூரதேசம் போயிருந்தாலும், போரால் தொடர்புகள் எல்லாம் துண்டிக்கப்பட்டிருந்தபோதும், எம்மிடையே கடிதத் தொடர்பு இருந்தே வந்தது. நான் மின்னஞ்சல் வசதியை பயன்படுத்தி ‘எழுதிய’ முதற்கடிதம் செல்வாவுக்கே. என்னுடைய ‘சோ.ப 75’ மலருக்கு, அவர் கட்டுரை அனுப்பியதும், மலர் வெளிவந்த பின் அதை அவருக்கு அனுப்பி acknowledgement வராததால் கவலைப்பட்டு e-mail அனுப்ப, மன்னிப்புக் கேட்டு, அவர் எழுதிய மின்னஞ்சலே எங்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த கடைசித் தொடர்பாடல்.

நீண்ட நாள்களுக்குப் பின் செல்வாவைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. கோவையில் நடந்த உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாட்டுக்கு அவர் வந்திருந்தார். மூன்று நாள் சந்திக்கவும் கருத்துப் பரிமாறவும் ஒரு வாய்ப்பு. எனக்கும் மனைவிக்கும் ஒரு விருந்தளித்தார். அடுத்த ஆண்டு (2011) இங்கிலாந்து போன நான் அமுதுப்புலவர் நினைவுப் பேருரை ஆற்ற வந்த செல்வாவை Greenford இல் சந்தித்து அளவளாவ வாய்த்தது.

நான் எழுதிய/ மொழிபெயர்த்த நூல்களை அவருக்குக் கிரமமாக

சோ. பத்மநாதன்:

மரபுக் கவிஞர், விமர்சகர், மொழிபெயர்ப்பாளர், பலாலி ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையின் முன்னாள் அதிபர் - ஆங்கில விரிவுரையாளர்.

அனுப்பி வந்தேன். நாலைந்து வரியில் தன் கருத்தைத் தெரிவிப்பார். ஒரு நூலுக்காவது அவர் அணிந்துரை எழுதவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டேன். சென்ற ஆண்டு வெளிவந்த Tamil Short Stories from Sri Lanka வுக்கு அணிந்துரை தருமாறு கேட்டேன். “ஒரு மாதம் முச்சுவிட நேரமிருக்காது!” என்றார். “நான் ஒரு மாதம் காத்திருக்கிறேன்” என்றேன். இது தான் அணிந்துரை கிடைத்த கதை. பிரதியைச் செவ்விதாக்கி (edit) உதவியதையும் நன்றியுடன் குறிப்பிட வேண்டும். அந்நூலுக்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தபோது, செல்வா அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லை.

சோ. பத்மநாதன்

பின்காலனிய இலக்கியத்தில் ஆர்வத்தோடு ஆய்வு செய்த கனகநாயகம் Configuration of Exile (1995), Dark Anonym and Paradise (1997), Counter realism and Indo – Anglian Fiction (2002) முதலிய நூல்களை மட்டுமன்றி, Lutesong and Lament (2001), Wilting Laughter (2009), You Cannot Turn Away என்ற சேரன் கவிதைத் தொகுப்பு, நெடுநல்வாடை ஆகிய பழந்தமிழ் நெடும்பா மொழிபெயர்ப்பு, எஸ்.பொவின் ‘சடங்கு’ மொழிபெயர்ப்பு முதலிய வற்றையும் வெளிக்கொணர்ந்தார். In our Translated World (2013) என்பது, 78 தமிழ்க் கவிஞர்களுடைய கவிதைகள் கொண்ட - அவர் மொழிபெயர்த்த - தொகுதி. Oxford University Press க்காக Uprooting the Pumpkin என்ற தொகுப்பு வேலையை முடித்திருந்த ‘செல்வா’ அந்நூல் வெளிவருவதைக் காணமாட்டார்.

தாய்நாட்டின் மீதும், தமிழ் மீதும் ஆரவாரமற்ற காதல்கொண்டு, ஈழத்து இலக்கியத்தை உலகறியச் செய்வதில் முனைப்போடு செயற்பட்ட ஒரு பெருமகனை இழந்து நிற்கிறோம். இலக்கியப் பணிக்காக இந்த மாதம் 22ஆம் திகதி கனடா நாட்டின் அதியுயர் விருதான ‘Fellow of the Royal Society of Canada’ வழங்கி கனகநாயகம் கௌரவிக்கப்பட்டார். ஈழத்தமிழ் புலமையாளர் எவரும் அடையாத சிகரத்தை தொட்டுவிட்டு, திரும்பி வரும் வழியில் அவர் எம்மை விட்டு நிரந்தரமாகப் பிரிய நேர்ந்ததை விதி செய்து கொடுமை என்பதா?

*The Moving Finger writes; and having writ,
Moves on; nor all thy Piety nor Wit
Shall lure it back to cancel half a Line
Nor all thy Tears wash out a word of it word*

ஆங்கிலப் பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம்

ஈழத்தமிழ் வாழ்வை மொழிபெயர்ப்பினூடாக உலக இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகம் செய்த ஆங்கிலப் பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம்

ஓர் ஆசிரியராய், இரு மொழி அறிஞராய், மொழிபெயர்ப்பாளராய், உலக இலக்கியத் தரத்திலும், தமிழிலக்கியத் தளத்திலும் இயங்கிய ஆங்கிலப் பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம் அவர்கள் கனடா நோயல் சொசைட்டி வழங்கிய அதியுயர் இலக்கியப் பரிசு பெற்ற கடந்த 23ம் திகதி மாலை காலமானார்.

இன்று ஆங்கில மொழி எமது வாழ்வில் வகிக்கும் பங்கு யாவரும் அறிந்த ஒன்றே. யாழ்ப்பாணத்தில் ஆங்கில மொழி தமிழ் மொழியின் பண்பாட்டு பகைப்புலத்தில் சிறப்பான ஒரு புலமைத்தரத்தையும் பெற்றிருந்தமையை வரலாறு பதிவு செய்துள்ளது. 18ம் நூற்றாண்டின் ஈற்றில் எம் மண்ணில் புழக்கத்திற்கு வந்த மொழியை எமது முதல் மொழி என்று சொல்லும் அளவிற்கு பயன்பாட்டுக்கு கொண்டுவந்தனர். புலமைசார் மொழியாகவும் உணர்வு வெளிப்பாட்டு மொழியாகவும் ஆங்கிலத்தை தம்வசப்படுத்தினர்.

தமிழ் பேராசிரியர் செல்வநாயகம் அவர்களின் வழித்தோன்றலாக ஆங்கில இலக்கியத்தைப் படித்து யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் விரிவுரையாளராக கனடா பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1985இல் கலாநிதி பட்டமும் பெற்று ரொறன்ரோப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1989இல் விரிவுரையாளராக 2002 இல் ஆங்கிலப் பேராசிரியராகவும் மிளிர்ந்தார் பேராசிரியர் கனகநாயகம் அவர்கள். எழுபதுகளில் இலங்கை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தனது முதல் பட்டத்தை ஆங்கில இலக்கியத்தில் விசேட துறையில் பெற்று மிலேனியம் ஆண்டில் தென் கிழக்காசிய கற்கைகளின் பணிப்பாளர் ஆகிய பெருமைக்குரியவர்.

ஆரம்பத்தில் கனடாவில் 80களில் பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டு தொடர்ந்து இலங்கையில் காணப்பட்ட அசாதாரண நிலைமைகளால் தொடர்ந்து கனடாவிலே வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட சூழலிலும் தாம் சார்ந்த சமூகம் சார்ந்த பல்வேறு கல்வித்திட்டங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

உலகளாவிய ரீதியில் இயங்கும் பல்வேறு ஆங்கில தமிழ் சஞ்சிகைகளில் எழுதியும், மொழிபெயர்ப்பு ஆக்கங்களை வெளியிட்டும் சர்வதேசத் தரத்தில் தமது பணிகளை நிறைவேற்றி வந்தார். பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம் அவர்கள் ஈழத் தமிழர் சார்ந்த படைப்புக்களை சக நண்பர்களுடன் இணைந்து (பத்மநாப ஐயர், சேரன்) மொழிபெயர்த்தும் தொகுத்தும் Lutesong and Lament (2001) எனும் தொகுதியாக வெளியிட்ட பெருமைக்குரியவர். இலங்கை தமிழ்க் கவிஞர்களில் முக்கியமாக போற்றப்படும், ஜெயபாலன், சேரன், புதுவை ஆகியோரது கவிதைகளை ஆங்கிலத்திலும் தொகுத்து 'Wilting Laughter: Three Tamil Poets' (2009) எனும் தொகுதியாகவும், சேரனின் கவிதைகளை ஆங்கிலத்தில் தொகுத்து You Cannot Turn Away (2011) எனும் தொகுதியாகவும் வெளியிட்டார். அண்மையில் தமிழ் சார்ந்த உலக

கந்தையா ஸ்ரீகணேசன்:
நாடகர், விமர்சகர்,
யாழ். பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்.

இலக்கிய வெளிப்பாடாக அமையக் கூடிய இலங்கை, இந்தியா, சிங்கப்பூர் மலேசியா மற்றும் புலம்பெயர் தமிழ் கவிதைகளைத் தொகுத்து ஆங்கிலத்தில் In Our Translated World (2013) எனும் தலைப்பில் நூலாக தந்துள்ளார். பழந் தமிழ் இலக்கிய நெடுநல்வாடை மொழிபெயர்ப்பு, எஸ்.பொ. வின் சடங்கு நாவல் மொழிபெயர்ப்பு (Ritual) போன்ற நூல்களையும் தந்துள்ளார். ஆங்கிலத்தில் Commonwealth Literature மற்றும் Post-colonial Literature எனும் பாடங்களில், 'Counter realism and Indo Anglican Fiction' (2002), 'A History of South Asian Writing', 'Configuration of Exile: South Asian Writers and Their World' (1995), Dark Antonyms and Paradise: The Poetry of Rienzi Crusz (1997), Structures of Negation: The Writings of Zulfikar Ghose (1993) போன்ற நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

கந்தையா ஸ்ரீகணேசன்

பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில விரிவுரையாளராக எண்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் பணிபுரிந்த வேளையில் யாழ்/பல்தொழில்நுட்பக் கல்லூரி நடத்திய ஆங்கில டிப்ளோமா கற்கை நெறிக்கும் ஒரு வருகை விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியமை பல புதிய ஆங்கில மாணவர்களுக்கும் ஒரு வரப்பிரசாதம் ஆகியது. 79, 80, 81 ஆம் ஆண்டுகளில் ஆங்கில இலக்கியத்தில் உள்ள ஆங்கில நாடகம் பேராசிரியராலும் ஆங்கிலக் கவிதை திருமதி. கனகநாயகம் அவர்களாலும் போதிக்கப்பட்டன.

தமிழ் மூலமான கற்கை நெறியில் ஆங்கில மொழியை ஒரு பாடமாகக் கற்று அதில் திறமைச் சித்தி மட்டும் பெற்று டிப்ளோமாவை பயின்று வந்த எமக்கு, ஆங்கில இலக்கியத்தின் இரு முக்கிய பகுதிகளையும் படிக்கும் வாய்ப்பு கைகூடியது. ஆங்கிலப் புனைகதைகள் (சிறுகதை, நாவல்) என்பவற்றை திரு. இராஜசிங்கம் அவர்களும் திரு. நவரத்தினம் (ஓய்வுபெற்ற உப அதிபர், யூனியன் கல்லூரி) ஆகியோரும் மொழிப்பகுதிகளை திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களும் கற்பித்து வந்தனர்.

நாடக இலக்கிய பகுதியில் 5 பாடங்களை பேராசிரியர் கற்பித்தார். வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியரின் 'அன்ரனியும் கிளியோபாட்ராவும்', பேர்னாட்ஷோவின் 'ஆர்ம்ஸ் அன் த மான்' (Arms and the Man), ஹென்றிக் இப்ஸனின் 'ஹெடா கப்ளர்' (Hedda Gabbler), அன்ரன்

செக்கோவ் எழுதிய 'த செறி ஓச்சாட்' (The Cherry Orchard) மற்றும் 20ம் நூற்றாண்டின் பிரபல நாடகவியலாளர் பேர்ரொல்ட் பிறெக்ட் எழுதிய 'த கோக்கேசியன் சோக் சேர்க்கிள்' (The Caucasian Chalk Circle) ஆகிய 5 நாடகங்களையும் தனித்தனியாக இரு ஆண்டுகளாகப் படிப்பித்தார். எமது ஆங்கில அறிவு மிகக்குறை வாக இருந்த ஆரம்ப காலத்திலே அவர் ஒவ்வொரு நாடகத் தையும் தனது விளக்கும் திறமையால் தெளிவாக விளக்கியமை இன்றும் தொடர்ந்து நாடகத்துறையுடன் சங்கமித்து இயங்க வழிகோலியது என்றால் மிகையாகாது.

மேற்படி 5 நாடகங்களும் உலகில் பிரசித்தி வாய்ந்தன. அவை ஒவ்வொன்றும் பல்வேறு அரங்க முறைகளுடன் வெவ்வேறு காலங்களில் அரங்கேற்றப்பட்டன. அவற்றின் பாணிகளுக்கேற்ப பாத்திர அறிமுகம், பாத்திரங்களுக்கிடையிலான ஊடாட்டம். முரண், முரண்வளர்ச்சி, சிக்கல் தீர்வு, அடுத்தகட்ட அசைவுடனான நாடகப் பட்டடங்களையும் ஓட்டங்களையும் ஏற்ற இறக்கங்களையும் கனக-

**உலகளாவிய ரீதியில்
இயங்கும் பல்வேறு ஆங்கில,
தமிழ் சஞ்சிகைகளில் எழுதியும்,
மொழிபெயர்ப்பு ஆக்கங்களை
வெளியிட்டும் சர்வதேசத் தரத்தில்
தமது பணிகளை
நிறைவேற்றி வந்தார்.**

நாயகம் அவர்கள் விவரித்து படிப்பித்தமை இன்றும் பசுமரத்தாணி போல நினைவில் உண்டு. ஒரு குறிப்பிட்ட நாடகப் பிரதி – பாடம் (Text) படிப்பிக்கும்போது அதுவே சிறந்த ஒன்று என எம்மை நம்புமாறு ஒரு தோற்றத்தை ஏற்படுத்திப் படிப்பிப்பார். அதனால் நாம் அந்தப் பாடத்தினை நன்கு விளங்கிக் கொள்வோம்.

இந்த விரிவான கற்பித்தல் முறைமை காரணமாக, எனது பல்கலைக்கழக பட்டப்படிப்பு முறை பாடத்தெரிவில் ஆங்கில இலக்கியத்துடன், நாடகமும் அரங்கியலும் எனும் பாடத்தினை மொழியியல் உடன் இணைந்து தெரிவு செய்தேன். யாழ்ப்பாணத்தில் 80களிலும் 90களிலும் நாடகத்துறை புதிய வீச்சினை பெற்றுக் கொண்டிருந்தது. 81ம் ஆண்டு யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் பேராசிரியர் சி. மௌனகுருவின் 'சங்காரம்' அரங்கேறிய போது எம்மை எல்லாம் பார்க்க தூண்டியவர் திரு. கனகநாயகம். அதன் தொடர்ச்சியில் 1984ல் பலாலி ஆசிரிய கலாசாலை விரிவுரையாளராக சி. மௌனகுரு அவர்கள் வருகை தந்த போது அவரது நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறையில் என்னை இணைத்துக் கொண்டேன். தொடர்ந்து அவரது நாடகங்களில் நடிக்கவும் (சக்தி பிறக்குது, புதியதொரு வீடு) ஈழத்துக் கூத்துக்களைப் பழகி நடனங்கள் ஆடவும் கற்றுக்கொண்டேன். அதே காலத்தில் நாடக அரங்கக் கல்லூரி நிறுவனர்கள் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் எழுதி திரு.க. சிதம்பரநாதன் நெறியாள்கை செய்த 'மண் சுமந்த மேனியர்' பெரும் வெற்றியைக் கண்டிருந்த காலம். பேராசிரியர் சிவத்தம்பி தலைமையில் நாடகத்துறை பல்கலைக்கழகத்தில் சிறப்புப் பெற்ற காலத்தில் நாடகப் பாடம் கற்று பல நாடகங்களை

எழுதி இயக்கவும் பயிலவும் காலாக இருந்தது திரு.செல்வநாயகம் கனகநாயகம் அவர்களின் கற்பித்தல் முறைமையே. அவர்களின் ஆளுமை எம்மைப் பிணைத்திருந்தது.

டிப்ளோமா கல்வித்துறையில் ஆங்கிலக் கவிதையை கற்பித்த திருமதி. கனகநாயகம் அவர்கள் Jack and Jill எனும் பாடலுடன் எமக்கு வகுப்பை ஆரம்பித்தார். அப்பாடலில் காணப்படும் எதுகை மோனை இலயத்தை (Rhyme & Rhythm) எமக்கு கற்பித்தார். ஆறு மாதங்களில் குழந்தைப் பேறு காரணமாக அம்மையார் விடுப்பு எடுக்க வேண்டி வந்தது. அதன் காரணமாக திரு. கனகநாயகம் அவர்களே தொடர்ந்து எமக்கு கவிதையையும் போதித்தார். வேட்ஸ்வேர்த், செலி, கீட்ஸ், யேற்ஸ், ஓடன், லோறன்ஸ், இலியட் எனப் பல்வேறு ஆங்கிலக் கவிதை மேதைகளை படிக்கும் பாக்கியம் கிட்டியது. இன்று அவரது மொழிபெயர்ப்பில் பல ஈழத்துக் கவிதைகளை படிக்கும் போது அவரது கவித்துவ ஆழத்தையும் ஆளுமையையும் உணரமுடிகிறது.

ஓர் ஆசிரியராக அவரது பலம் மொழி ஆளுமையில் தங்கியிருந்தது போல பண்பாட்டுப் பகைப்புலத்தில் அவர் கொண்டிருந்த அறிவும் அவரது விரிவான பணிகளுக்கு கட்டியம் கூறி நின்றன. தமிழ் பேராசிரியர் செல்வநாயகம் அவர்களது ஊற்றும் புத்திரர் கனகநாயகம் அவர்களின் செயல்பாட்டில் பிரதிபலித்தது. ஆங்கில இலக்கியப் பாடங்களை விளக்கும் போது சமாந்தரமாக தமிழ் இலக்கிய உதாரணங்கள், பாட்டுக்கள் சொல்லியே செல்வார்.

இன்றும் நல்ல நினைவுக்கு வருகிறது. மகாகவி உருத்திரமூர்த்தி அவர்களின் குறும்பா பற்றி எமக்கு அறிமுகம் செய்து பல பாடல்களை எடுத்துக் காட்டினார்.

முத்தெடுக்க மூழ்குகின்றான் சீலன்.
முன்னாலே வந்து நின்றான் காலன்.
சத்தமின்றி, வந்தவனின் கைத்தலத்திற்
பத்து முத்தைப் பொத்தி வைத்தான்.
போனான் முச்சூலன்.

மேற்படி பாடல் அன்று பாடமாகியது. ஊழலின் சிறப்பை எடுத்தியம்பிய பாடல். ஒரு மொழி ஆசிரியருக்கு இலக்கணமாக இரு மொழி வல்லாளனாகிய சிறப்போடு தன் பணியை புலம் பெயர்ந்த மக்கள் சூழலில் முன்னெடுத்த பெருந்தகை பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம்.

நிறைவாக, கடந்த ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மொழிபெயர்ப்புத் துறையை வளர்க்கும் நோக்கில் கனடாப் பல்கலைக்கழகங்களின் கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளை அவதானித்துப் பயிற்சி பெற வந்த வேளையில் ரொறன்ரோ பல்கலைக் கழகத்தில் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. அச்சந்திப்பே ஓர் ஆசீர்வாத நிகழ்வு போல் ஆகியிருந்தது.

இலங்கையில் ஆங்கில ஆசிரியர்கள் உருவாக்கம், அவர்களுக்கான பயிற்சி, இலக்கிய படிப்பு, பட்டமேற்படிப்பு, ஆராய்ச்சி எனப் பலவற்றையும், அவரது மொழிபெயர்ப்பு பணி பற்றியும் பேசிய நிகழ்வு, 2003ல் பேராதனை பல்கலைக்கழகக் கொமன்வெல்த் மாநாட்டுச் சந்திப்பு, 2004ல் இந்திய ஜதராபாத் கொமன்வெல்த் மாநாட்டுச் சந்திப்பு என தொடர்ந்த சந்திப்புகள் மீண்டும் என்றுவரும் என ஏக்கம் தந்து விடைகொண்டது.

எழுதிய மை காய முந்தி அமரரான செல்வா கனகநாயகம்

‘எழுதிய மை காய முந்தி’ என்று ஆங்கில மொழி வழக் கொண்டு இருக்கிறது. செல்வா கனகநாயகத்திற்கு கிடைத்த அரிய கௌரவம் பற்றி தாய் வீட்டில் இரண்டு மாதத்திற்கு முன்பு எழுதியதை முடித்த கையுடனேயே அவரைப் பற்றி இந்த அஞ்சலிக் குறிப்பையும் எழுத வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய விதியை நினைத்த போது அந்த வழக்கு என் நினைவில் வந்து எனக்கு ஆழ்ந்த துக்கத்தைத் தந்தது.

பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம் இறந்த செய்தி ஞாயிற்றுக் கிழமை காலை எனக்கு எட்டியது. நவம்பர் 22 சனிக்கிழமை இரவு கியூபெக் நகரில் நடந்த விருதளிப்பு விழாவில் பங்குபற்றிவிட்டு வரும்போது, மனைவி பக்கத்தில் இருக்க மொன்றியலில் மாற-டைப்பால் காலமானார்.

நம்ப முடியாத, அதிர்ச்சியான செய்தி. இளையவர். உடல் நலத்தைப் பாதிக்கக் கூடிய எந்தச் செயலையும் செய்யாதவர். எதிலும் அளவுடன் நடப்பவர். இருந்தும் என்ன?

என்னுடைய ஆசிரியர், பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம். அவரும் இதே மாதிரி மாறடைப்பால்தான் இறந்தார்.

கனகநாயகத்தை நான் அறிந்து கொண்டது தொண்ணூறு ஆரம்பத்தில். அவரை ரொறன்ரோ ஸ்ரார் பத்திரிகை பேட்டி கண்டிருந்தது. அவர் ரொறன்ரோ பல்கலைக் கழகத்தில் உதவிப் பேராசிரியராகச் சில ஆண்டுகளாக தற்காலிகமாக இருக்கின்றார் என்றும் அவரைப் போல பலர் ஆய்வு உதவியாளர்களாக, ஆசிரிய உதவியாளர்களாக ஒப்பந்த அடிப்படையில் உள்ளனர் என்றும் அப்படிப்பட்டவர்களை நிரந்தரமாக்காமல் இழுத்தடித்து குறைந்த சம்பளத்தில் வேலை வாங்குகிறார்கள் என்றும் அவர் களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் வாழ்க்கைச் செலவிற்கே போதாது என்றெல்லாம் எழுதப்பட்டிருந்தது. அப்படித்தான் நான் அவரை அறிந்து கொண்டேன். என்னுடைய தமிழாசிரியர் பேராசிரியர் செல்வநாயகத்தின் மகன் அவர் என்பதை அப்போது ஊகித்துக்கொண்டேன்.

அதன் பின் அவரைச் சந்திப்பதற்காக 1995ல் அவரைத் தொலை பேசியில் அழைத்து நியமனம் வைத்தபின் நானும் செல்வமும்

பார்க்கச் சென்றோம். என்னுடைய மொழிபெயர்ப்பு நூலான சிவ்வா ஆச்செபியின் ‘சிதைவுகள்’ வெளியீட்டுக் கூட்டத்தில் பேச அழைப்பதற்கு. அதில் விருப்பத்துடன் பங்கேற்றுப் பேசினார். முதன் முதல் அவருக்குக் கிடைத்த கனடா தமிழ் மேடை அறி-முகம் அதுவே. தமிழில் பேசிய கன்னிப் பேச்சும் அதுவே.

அதன் பிறகு செல்வமும் முத்துலிங்கமும் நானும் இலக்கியத் தோட்டத்தை உருவாக்குவதற்கான முயற்சிகளில் பலமுறை அவரைச் சந்தித்தோம். உருவாக்கினோம். கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து இயங்கி வந்திருக்கிறோம். அதன் தலைவராக சிறப்பாக இயங்கி வந்திருக்கிறார். 2005ம் ஆண்டி லிருந்து ரொறன்ரோ தமிழியல் மாநாடுகள் நடத்துவதிலும் முன்

என்.கே. மகாலிங்கம்

னின்று உழைத்திருக்கின்றார். பல மேடைகளில் தோன்றி ஆய்வு ரைகள் ஆற்றியுள்ளார்.

தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கு எழுது கவிதைகளை மொழியாக்கம் செய்திருக்கின்றார். அக்காலத்தில் அந்த வெற்றிடம் பெரிய அளவில் கிடந்தது. அதை நிரப்புவதில் செல்வா கனகநாயகத்தின் பங்களிப்பு அளப்பரியது. அதற்கு ஊக்கம் அளித்தவர் பத்மநாப ஐயர். பின்னணியிலிருந்து கனகநாயகத்தை மொழியாக்கங்களில் ஈடுபட வைத்தவரும் இயக்கியவரும் அவரே. அவரே ஈழத்துக் கவிஞர்க ளையும் கவிதை நூல்களையும் அவருக்கு அளித்து உதவினார். கனகநாயகம் பாடசாலை மாணவனாக பேராதனையில் வசிக்கும் போதே ஐயருக்குத் தெரிந்தவர். Lutesong and Lament: Tamil Writing from Sri Lanka என்ற மொழியாக்கம் ஐயரின் தூண்டுத-லால் முதன் முதல் ஆக்கப்பட்ட நூல். அதன் பின் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டதே In Our Translated World. அதன் தொகுப்பாசிரியர் இவரே. அதைக் கனடா இலக்கியத் தோட்டம் பதிப்பித்து வெளியிட்டது. அவற்றைவிட அவராகவே நெடுநல்வாடையை மொழி-யாக்கம் செய்துள்ளார். அதற்கான நீண்ட ஆய்வு முன்னுரையை எழுதுவதில் நீண்ட காலம் எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

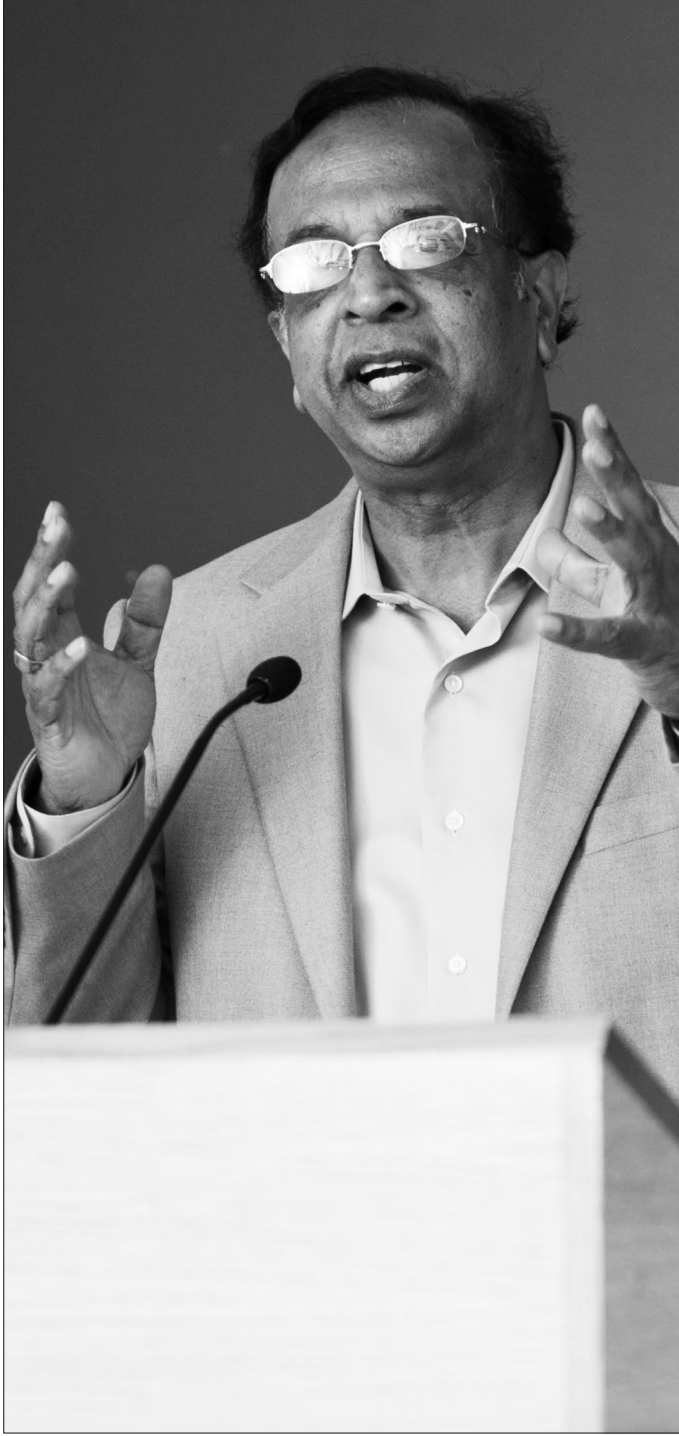
தாய்வீடு பத்திரிகைத் தொடர்புகளுக்கு

Thaiveedu
P.O. Box 63581, Woodside Square,
1571 Sandhurst Circle,
Toronto, ON M1V 1V0

www.thaiveedu.com
E-mail: info@thaiveedu.com
www.facebook.com/thaiveedu
Fax: 416-849-0594 Tel: 416-857-6406

A history of South Asian Writing in English, Configuration of Exile: South Asian Writers and Their World, Counter Realism and Indo Anglican Fiction என்பவை அவரின் முக்கியமான நூல்களில் சில.

கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தனது தந்தையார்

பெயரில் தமிழ் அறிஞர்களுக்கு விருதும் பணமுடிப்பும் வழங்கி வந்துள்ளார். வ.அய். சுப்ரமணியம், கா. சிவத்தம்பி, ப்றென்டா பெக் ஆகியோர் இந்த விருதைப் பெற்றவர்களில் அடங்குவர்.

கனடிய ஆங்கிலப் புலமைசார் சூழலிலும் தென்னாசிய ஆய்வு மையத்தின் இயக்குநராகவும் பலகாலம் பணிபுரிந்தவர். அதனால் அவர் தென்னாசிய அறிஞர்கள், எழுத்தாளர்களான ரியன்ஸி குருஸ், சுல்பிகார் கோஸ், சல்மான் ருஷ்டி, ஒண்டாச்சி, தேசாய், வசஞ்சி, மற்றும் சினுவா ஆச்சிபி, பி.எஸ். ஜோன்சன் போன்றவர்களைப் பற்றி பல ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார்.

பின் காலனித்துவ ஆய்வில் ஈடுபட்ட வந்த கனகநாயகம் பல ஆய்வு நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இறக்கும்போதும் எழுதிக் கொண்டிருந்தார். Uprooting the Pumpkin என்ற நூல் ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழக அச்சகம் தாம் வெளியிட ஏற்றுக் கொள்வதாக வந்த செய்தி அவர் இறந்து கிடக்கும் போதுதான் கிடைத்தது. அது பெரியதொரு நூல். 1948 இலிருந்து இன்றுவரையுள்ள தமிழ் இலக்கிய வரலாறு. அதில் வரலாறு, மொழிபெயர்ப்பு, தொகுப்பு போன்றவை உள்ளன.

இன்னுமொரு பெரிய நூலான 'கிழக்காசிய இலக்கியம்' என்ற பாரிய வேலையில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தார். அதை முடிக்காமலே காலமாகி விட்டது எமக்கு பெரியதோர் இழப்பு.

'இன்னும் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு எழுதுவதற்கு அவரிடம் நிறைய திட்டங்கள் இருந்தன,' என்று அவருடைய மனைவி திருமகள் எங்களிடம் சொல்லி அழுதார்.

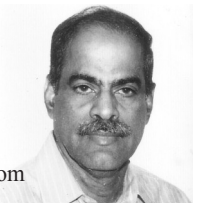
செல்வா கனகநாயகம் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்தாலும் பேராதனையில் தன் பெற்றோருடன் தன் இளமைக் காலம் முழுவதும் வாழ்ந்தவர். கண்டி திரித்துவக் கல்லூரியில் உயர் கல்வி கற்று பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில இலக்கியம் கற்றுப் பட்டம் பெற்றவர். பின்னர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆங்கில இலக்கிய விரிவுரையாளராக இருந்தவர். அங்கிருந்து கனடா பிரிட்டிஷ் கொலம்பியப் பல்கலைக் கழகத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். அதன் பின்னர் புகழ்பெற்ற ரொறன்ரோப் பல்கலைக்கழகத்தில் துணைப் பேராசிரியராக இரண்டு தசாப்தங்களாகப் பணியாற்றியவர்.

இறக்கும்போது செல்வா கனகநாயகத்துக்கு வயது 62. தற்காலத்தில் இந்த வயது மிகவும் இளவயதே.

கண்ணியமானவர், பண்பானவர், பணிவானவர், இங்கிதம் நிறைந்தவர், பழகுவதற்கு இனிமையானவர். எவரையும் புண்படுத்தாதவர், மிதமான பழக்க வழக்கங்கள் உள்ளவர், உவப்பான மொழி பேசுபவர். சுருங்கச் சொன்னால் கனவான் என்ற சொல்லிற்கு உரித்தானவர்.

அவருடைய ஆங்கில மொழி ஆளுமை எனக்கு மிகவும் பிடித்தமானது. பழகும்போது மிதமான சொற்களில் பேசும் அவர், மேடையில் அழகான ஆங்கிலத்தில் தெளிவான, கணீரென்ற, கம்பீரமான குரலில் கவர்ச்சியாகப் பேசுவார்.

இனிமேல் அதைக் கேட்க முடியாது என்பதை நினைக்க மேலும் எனக்குக் கவலை.

mahalingam.k@thaiweedu.com

கற்றவர் விரும்பும் கற்பகக் கனி

நின்றால் நிலம் நொந்துவிடுமோ? நடந்தால் புலசாகுமோ? என்ற மாதிரித் தோற்றம்.

பேசினால் குரல் உயரா வார்த்தைகள்.

எழுதினால் தேர்ந்தெடுத்த சொற்கள். முற்றுப் புள்ளி வருமுன் விளங்கிவிடும் எழுத்து நடை.

இப்படியும் செல்வா கனகநாயகம் என்ற ஆளுமையை அவரைத் தெரியாதவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தலாம்.

கடந்த நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கிய உலகை திரும்பிப்பார்க்க வைத்த 'தமிழ் உரை நடை வரலாறு', 'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' என்ற இரு முக்கிய ஆய்வு நூல்களை எழுதிய தமிழ்ப் பேராசிரியர் வே. செல்வநாயத்தின் மகன் என்பதும் கூடுதல் தகவல்.

கடந்த இருபது வருடங்களாக ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கிலப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டு. தன்னை முதன்மைப்படுத்தாமல் தமிழ் அறிவுலகு மேன்மையுற அரும் பணிகளைச் செய்தார்.

தமிழ்! தமிழ்! என்றோ, தமிழ் வாழ்க என்றோ! எந்தக் கோஷமும் இன்றி, தமிழ் வளரவும் தமிழர்கள் பெருமை பெறவும் தன் பெரும் உழைப்பைக் கொடுத்தார். இழப்புகளும் துயரங்களும் இன்றைய வாழ்வாகிப்போன ஓர் இனத்தின் நம்பிக்கை தரும் கல்வி ஆளுமைகளில் ஒப்புமையற்றவர் செல்வா கனகநாயகம்.

தனிநாயகம் அடிகளார் தொடக்கிவைத்த தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டிற்குப் பிறகு ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகம் கடந்த ஏழு வருடங்களாக நடத்திவருகின்ற தமிழியல் மாநாடுகள் தமிழர் வரலாற்றில் முக்கிய மைல் கற்கள். இந்த மாநாட்டின் நிறுவனர் களில் செல்வாவும் ஒருவர். அவருடைய கடும் உழைப்பு இல்லாமல் தமிழியல் மாநாடு சாத்தியப்பட்டிருக்காது.

தமிழுக்கும் தமிழ் வாழ்விற்கும் உழைத்தவர்களை அவர்கள் வாழும் காலத்திலேயே வாழ்த்திப் போற்றும் 'கனடா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தை' நிறுவியவர்களில் ஒருவர். இந்தப் பணிக்காகத் தமிழ் இலக்கிய உலகம் அவருக்கு கடமைப்பட்டிருக்கு.

இன்று வாழும் தமிழர்கள் அவரை மறந்தாலும் அவர் செய்த மொழிபெயர்ப்பு பணிகளை இனி வரும் மாணவர்களும் ஆய்வாளர்களும் அவரைத் திரும்பத் திரும்ப நினைவு கொள்வார்கள்.

சொல் அடுக்கிச் சொல் அடுக்கி பேசக்கூடியவர் அல்லர். ஆனால்,

நெடுநல்வாடை போன்ற சங்க இலக்கியத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து ஆய்வு நூலாகத் தரக்கூடியவர். வரலாற்றை எழுதக் கூடியவரோ தெரியாது ஆனால் தமிழ் பக்தி இலக்கிய வரலாற்றை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் பதிவு செய்பவர்.

கவிஞனோ தெரியாது. ஆனால், தமிழின் முக்கிய கவிஞர்களான சேரன், ஜெயபாலன், புதுவை இரத்தினதுரை போன்ற கவிஞர்களின் கவிதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து நூலாக்கியது தொடங்கி In Our Translated World என்ற உலகத் தமிழ் கவிஞர்களின் கவிதைகளை மொழிபெயர்த்து தமிழ் உல-

செல்வம் அருளானந்தம்

கிற்கு வெளியே அறிமுகம் செய்தவர். இவருடைய பல ஆங்கில நூல்கள் ஆய்வாளர்களின் புத்தக அலுவலகங்களில் நிச்சயமாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

கல்வியை மாத்திரம் அல்ல கல்வி தரும் ஆகப் பெரிய கொடையான பணிவை இவரிடம் இருந்துதான் படித்தேன் என இவர் மாணவி ஒருவர் மனம் விட்டு சொன்னது என் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது.

அன்பான குடும்பம் ஒன்று அதன் தலைவனை இழந்து தவிக்கின்றது.

தமிழ் அறிவுலகு பெரும் ஆசானை இழந்துவிட்டது.

எல்லாவற்றையும் விட, நட்புக்காக எதையும் செய்யக்கூடிய அன்பேயுருவான சினேகிதனை இழந்துவிட்டோம்.

நெஞ்சால் சிரிக்கும் வஞ்சகம் அறியாமுகம்,

நினைத்து நினைத்துப் பெருமூச்சு விடப்பண்ணுகின்றது.

கரையெல்லாம் செண்பகப் பூ
காடெல்லாம் பிச்சிப்பூ
வழியெல்லாம் மணக்குதையா
நல்லமகன்
போன பாதை.

selvam.a@thaiveedu.com

பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம் சிறப்பிதழாக வெளிவரும் ஜனவரி 2015 தாய்வீடு பத்திரிகையிலிருந்து சில ஆக்கங்கள்

www.thaiveedu.com
facebook.com/thaiveedu